

लाओडिसिया — संख्या चार

एकापसमा ओभरल्यान हुने इतिहासहरू

Jeff Pippenger

2023-09-01

मैले औल्याएको त्यो पक्ष, जसलाई स्तिफन हास्केलले सम्भवतः देखेनन्, तापनि यस तथ्यलाई उजागर गर्ने सत्यहरूको उहाँको स्वीकारद्वारा उहाँले त्यसलाई समर्थन भने गरेका थिए, यो हो कि प्राचीन इस्राएलको अन्त्यकालीन इतिहासमा तपाईंले त्यही ऐतिहासिक अवधिमा परस्पर आच्छादित हुँदै आधुनिक इस्राएलको प्रारम्भ पनि पाउनुहुन्छ। जब ख्रीष्टले एक हप्ताका लागि (दुई हजार पाँच सय बीस दिन) धेरै जनासितको करारलाई दृढ पारिरहनुभएको थियो, प्राचीन इस्राएल लाओडिसियाको अनुभव भोगिरहेको थियो, प्रभुको मुखबाट उकेलिन लाग्ने अवस्थाको संघारमा। त्यही समयमा आधुनिक इस्राएल एफिससको अनुभव भोगिरहेको थियो। प्राचीन इस्राएलको लाओडिसिया छरपस्ट पारिँदै थियो, र आधुनिक इस्राएलको एफिसस ठीक त्यही इतिहासमा एकत्र गरिँदै थियो।

र “हो,” यदि तपाईं सोचिरहनुभएको छ भने, म यस तथ्यप्रति सचेत छु कि दानियल अध्याय नौको परिपूर्तिमा ख्रीष्टले करारलाई दृढ पार्नुभएको त्यो हप्ता, जुन उहाँको बप्तिस्माबाट आरम्भ भएर स्तिफनसको ढुंगाले हानी हत्या गरिनुसम्म समाप्त भयो, शाब्दिक रूपमा दुई हजार पाँच सय बीस दिनको थिएन; तर भविष्यवाणीगत दृष्टिले त्यो निस्सन्देह त्यत्तिकै थियो, किनकि भविष्यवाणीमा एक वर्ष बराबर तीन सय साठी दिन हुन्छ। तीन सय साठी दिनलाई सातले गुणा गर्दा दुई हजार पाँच सय बीस दिन हुन्छ, र त्यो भविष्यवाणीगत हप्ताको “ठीक मध्यबिन्दु” क्रूस हो। भविष्यवाणीगत रूपमा ख्रीष्टले क्रूसलाई दुई हजार पाँच सय बीस दिनको भविष्यवाणीगत अवधिको ठीक मध्यबिन्दुमा स्थापना गर्नुभयो, यसरी देखाउँदै कि लैव्यवस्था छब्बीसको “सात पटक” ख्रीष्टको क्रूसद्वारा स्थापित र समर्थित छ। यो कुनै संयोग होइन कि जब सिस्टर ह्याइटले शिक्षा दिनुहुन्छ—जसरी उहाँ दिनुहुन्छ—हबक्कुकका दुवै पवित्र तालिकाहरू; 1843 र 1850 का चार्टहरूमा, दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको भविष्यवाणी चार्टको ठीक बीचमा रहेको छ, र दुवै चार्टहरूमा त्यस दृष्टान्तको ठीक मध्यभागमा क्रूस रहेको छ।

“यस जीवनका लागि होस् वा आउनुहुने जीवनका लागि, मानिसहरूलाई योग्य बनिन आवश्यक पर्ने सबै सिद्धान्तहरू बाइबलमा समावेश छन्। र यी सिद्धान्तहरू सबैले बुझ्न सक्छन्। यसको शिक्षाको कदर गर्ने आत्मा भएको कुनै पनि व्यक्तिले बाइबलको एउटा मात्र खण्ड पढेर पनि त्यसबाट केही उपयोगी विचार प्राप्त नगरी रहन सक्दैन। तर बाइबलको सबैभन्दा मूल्यवान् शिक्षा छिटपुट वा असम्बद्ध अध्ययनबाट प्राप्त हुँदैन। यसको सत्यताको महान् प्रणाली यस्तो प्रकारले प्रस्तुत गरिएको छैन कि हतारो वा असावधान पाठकले त्यसलाई बुझ्न सकोस्। यसका धेरै निधिहरू सतहभन्दा धेरै तल रहेका छन्, र तिनीहरू केवल लगनशील अनुसन्धान र निरन्तर प्रयत्नद्वारा मात्र प्राप्त गर्न सकिन्छ। त्यो महान् समग्रलाई निर्माण गर्ने सत्यहरू खोजी गरेर र सङ्कलन गरेर ल्याउनुपर्छ, ‘अलिकति यहाँ, अलिकति त्यहाँ।’ यशैया 28:10।”

“यसरी खोजी गरी एकसाथ ल्याइएपछि, तिनीहरू एकअर्कासँग पूर्णतः सुहाउँदा भेटिनेछन्। प्रत्येक सुसमाचार अरूहरूको परिपूरक हो, प्रत्येक अगमवाणी अर्कोको व्याख्या हो, प्रत्येक सत्य कुनै अर्को सत्यको विकास हो। यहूदी व्यवस्थाका प्रतिरूपहरू सुसमाचारद्वारा स्पष्ट पारिएका छन्। परमेश्वरको वचनमा प्रत्येक सिद्धान्तको आफ्नो स्थान छ, प्रत्येक तथ्यको आफ्नो प्रयोजन छ। अनि योजना र कार्यान्वयन दुवैमा, यस सम्पूर्ण संरचनाले आफ्ना कर्ताको साक्षी दिन्छ। यस्तो संरचना अनन्तको मनबाहेक अरू कुनै मनले न त कल्पना गर्न सक्थ्यो न त निर्माण गर्न।” Education, 123.

सात चर्चहरूमध्ये प्रत्येक मिल्लेराइट इतिहासमा तथा हाम्रो इतिहासमा पनि पुनरावृत्त हुन्छन् भन्ने सिद्धान्तसँगै, प्रारम्भिक एडभेन्टवादले स्वीकार गरेको अर्को एक महत्त्वपूर्ण सिद्धान्त पनि छ। त्यस सिद्धान्तले एउटै इतिहासका “आन्तरिक र बाह्य” भविष्यवाणीगत रेखाहरू सत्य प्रकट गर्न पवित्र आत्माद्वारा प्रयोग गरिन्छन् भन्ने कुरा देखाउँछ।

मिल्लेरले यसलाई पहिचान गरे र यसलाई प्रत्यक्ष रूपमा सिकाए। उनले ठीकसँग सिकाए कि प्रकाशको पुस्तकका सात छापहरूले चर्चहरूसँग समानान्तर इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, तर त्यस समानान्तर चित्रणमा छापहरूले बाह्य पक्षलाई र चर्चहरूले उही इतिहासको आन्तरिक सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। उरियाह स्थितले पनि यस सिद्धान्तलाई सम्बोधन गर्छन् र “आन्तरिक” र “बाह्य” भन्ने शब्दहरू प्रयोग गर्छन्, जुन मलाई यी दुई समानान्तर रेखाहरू व्यक्त गर्ने सबैभन्दा उपयुक्त तरिका जस्तो लाग्छ।

“प्रकाशको पुस्तकका ४औँ, ५औँ, र ६औँ अध्यायहरूमा ती मोहरहरू हाम्रो ध्यानमा परिचित गराइन्छन्। यी मोहरहरूअन्तर्गत प्रस्तुत गरिएका दृश्यहरू प्रकाश ६, र प्रकाश ८ को पहिलो पदमा देखाइएका छन्। स्पष्ट रूपमा तिनीहरूले यस व्यवस्थाको आरम्भदेखि ख्रीष्टको आगमनसम्म मण्डलीसँग सम्बन्धित घटनाहरूलाई समेट्छन्।

“सातवटा मण्डलीहरूले मण्डलीको आन्तरिक इतिहास प्रस्तुत गर्दछन्, भने सातवटा मोहोरहरूले यसको बाह्य इतिहासका महान् घटनाहरूलाई दृष्टिगत गराउँछन्।” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

अब हामी सातवटा मण्डलीहरूबारे हाम्रो विचारको आरम्भ गर्नेछौं। यो चिन्नु अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ कि पहिलो दुई मण्डलीहरू, र त्यसपछि फेरि तेस्रो र चौथो मण्डली, “कारण र परिणाम” को यस्तो सम्बन्धमा छन् जसले तिनीहरूलाई सँगै विचार गरिनु आवश्यक ठहराउँछ। स्मुर्ना त्यो मण्डली हो जसले रोमद्वारा सताइएकाहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र एफिसस त्यो मण्डली थियो जसले सम्पूर्ण संसारमा सुसमाचार पुऱ्यायो।

“अन्ताकियामै चेलाहरूलाई पहिलोपटक ख्रीष्टियनहरू भनियो। यो नाम उनीहरूलाई यस कारण दिइयो कि ख्रीष्ट उनीहरूको प्रचार, शिक्षण, र वार्तालापको मुख्य विषय हुनुहुन्थ्यो। निरन्तर रूपमा तिनीहरू उहाँको पार्थिव सेवकाइका दिनहरूमा भएका घटनाहरू वर्णन गरिरहन्थे, जब उहाँका चेलाहरू उहाँको व्यक्तिगत उपस्थितिद्वारा आशिषित भएका थिए। अथक रूपमा तिनीहरू उहाँका शिक्षाहरू र निको पार्ने उहाँका आश्चर्यकर्महरूमा मनन गरिरहन्थे। थरथर काँपेका ओठ र आँसुले भरिएका आँखाहरूका साथ तिनीहरूले बगैंचामा उहाँको पीडा, उहाँमाथिको विश्वासघात, मुद्दा, र मृत्युदण्डको वर्णन गर्थे, साथै उहाँका शत्रुहरूले उहाँमाथि थोपरेका अपमान र यातनालाई उहाँले जुन सहनशीलता र नम्रताका साथ सहनुभयो, र उहाँलाई सताउनेहरूका निम्ति उहाँले जुन ईश्वरतुल्य करुणासहित प्रार्थना गर्नुभयो, तिनको पनि वर्णन गर्थे। उहाँको पुनरुत्थान र स्वर्गारोहण, तथा पतित मानिसका निम्ति मध्यस्थकर्ताका रूपमा स्वर्गमा उहाँले गर्नुहुने काम, यस्ता विषयहरू थिए जसमा तिनीहरू आनन्दसाथ मनन गर्न रुचाउँथे। तिनीहरूले ख्रीष्टको प्रचार गर्थे र उहाँद्वारा परमेश्वरलाई आफ्ना प्रार्थनाहरू चढाउँथे, यसैले अन्यजातिहरूले तिनीहरूलाई ख्रीष्टियनहरू भन्नु उचित नै थियो।

“उनीहरूलाई ‘ख्रीष्टियन’ भन्ने नाम दिने परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो। यो एक राजकीय नाम हो, जुन ख्रीष्टसँग आफूलाई जोड्ने सबैलाई दिइएको हो। यही नामको विषयमा याकूबले पछि लेखे, ‘के धनी मानिसहरूले तिमीहरूमाथि अत्याचार गर्दैनन्, र तिमीहरूलाई न्यायासनहरूका सामु तानिल्याउँदैनन् र? के तिमीहरू बोलाइने त्यही योग्य नामको उनीहरूले निन्दा गर्दैनन् र?’ याकूब २:६, ७। अनि पत्रुसले घोषणा गरे, ‘यदि कोही मानिस ख्रीष्टियनको रूपमा दुःख भोग्छ भने, ऊ लज्जित नहोस्; बरु यसै कारणले उसले परमेश्वरको महिमा गरोस्।’ ‘यदि ख्रीष्टको नाउँको कारण तिमीहरूलाई निन्दा गरिन्छ भने, तिमीहरू धन्यका हौ; किनकि महिमाको आत्मा र परमेश्वरको आत्मा तिमीहरूमाथि वास गर्नुहुन्छ।’ १ पत्रुस ४:१६, १४।” प्रेरितहरूका काम, १५७।

एफिससको कलीसियाले त्यस प्रारम्भिक कलीसियालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जो “ख्रीष्ट येशूमा भक्तिपूर्वक” जीवन बिताउँथ्यो, जुन एउटा यस्तो “कारण” हो, जसले सधैं एउटा “परिणाम” उत्पन्न गर्छ।

हो, र ख्रीष्ट येशूमा भक्तिपूर्वक जीवन बिताउन चाहने सबैले सतावट सहनेछन्। २ तिमोथी ३:१२।

एफिसी मण्डलीको धर्मपरायणताले स्मुर्ना मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सतावटलाई उत्पन्न गरायो। यी दुई मण्डलीहरूले कारण र परिणामको सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र परिणामले अनिवार्य रूपमा त्यसअघिको कारणको माग गर्दछ। आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी संकटको सतावट, सिस्टर ह्वाइटले “आदिम धर्मपरायणता” भन्नुहुने कुराको प्रकटीकरणद्वारा उक्साइन्छ। यस्तो धर्मपरायणता, जुन विगतका अथवा आदिम इतिहासहरूमा

दृष्टान्तित भइसकेको छ।

“विश्वास र भक्तिभावको व्यापक पतन हुँदाहुँदै पनि, यी मण्डलीहरूमा ख्रीष्टका सच्चा अनुयायीहरू छन्। पृथ्वीमाथि परमेश्वरका न्यायिक दण्डहरूको अन्तिम आगमन हुनुअघि, प्रभुका जनहरूका बीच प्रारम्भिक भक्तिपरायणताको यस्तो पुनर्जागरण हुनेछ, जस्तो प्रेरितकालदेखि यता देखिएको छैन। परमेश्वरको आत्मा र शक्ति उहाँका सन्तानहरूमाथि खन्याइनेछ। त्यस समयमा धेरैले आफूलाई ती मण्डलीहरूबाट अलग गर्नेछन्, जहाँ यस संसारप्रतिको प्रेमले परमेश्वर र उहाँको वचनप्रतिको प्रेमलाई प्रतिस्थापित गरेको छ। सेवकहरू र जनसाधारण दुवैमध्ये धेरैले, प्रभुको दोस्रो आगमनका निम्ति एक जातिलाई तयार पार्न परमेश्वरले यस समयमा घोषणा गराउनुभएको ती महान् सत्यहरूलाई हर्षपूर्वक स्वीकार गर्नेछन्। आत्माहरूका शत्रुले यस कार्यलाई अवरुद्ध गर्न चाहन्छ; र यस्तो आन्दोलनको समय आउनुअघि, त्यसले एक नक्कली रूप प्रस्तुत गरेर यसलाई रोक्न प्रयत्न गर्नेछ। ती मण्डलीहरूमा, जसलाई उसले आफ्नो छलपूर्ण शक्तिको अधीनमा ल्याउन सक्छ, उसले परमेश्वरको विशेष आशिष खन्याइएको छ भन्ने देखाउनेछ; त्यहाँ यस्तो कुरा प्रकट हुनेछ जसलाई ठूलो धार्मिक जागृति ठानिनेछ। असंख्य मानिसहरू परमेश्वर तिनीहरूका लागि अद्भुत रीतिले कार्य गर्दै हुनुहुन्छ भनी हर्षोल्लास गर्नेछन्, जबकि त्यो कार्य अर्को आत्माको हुनेछ। धार्मिक आवरणमुनि, शैतानले इसाई जगत्माथि आफ्नो प्रभाव विस्तार गर्न खोज्नेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४६४।

“अन्तिम दिनहरू” को “मध्यरातको पुकार” उक्त अंशमा पहिचान गरिएको “आदिम भक्तिभाव” को पुनर्जागरण हो। यो पुनर्जागरण मण्डलीमा होइन, तर एक आन्दोलनमा घटित हुन्छ। सिस्टर ह्याइटले यस पुनर्जागरणको वर्णन गर्न प्रयोग गर्नुभएको इतिहास “प्रेरितकाल” को इतिहास हो, जसको प्रतिनिधित्व एफिससको मण्डलीले गर्छ। त्यस पुनर्जागरणले “सतावट” उत्पन्न गर्नेछ।

“धेरै जना कैद गरिनेछन्, धेरै जना शहरहरू र बस्तीहरूबाट आफ्नो ज्यान बचाउन भाग्नेछन्, र धेरै जना सत्यको पक्षमा उभिँदै ख्रीष्टको खातिर शहीद हुनेछन्।” Selected Messages, book 3, 397.

अर्को अंशमा उल्लेख गरिएको “पृथ्वीमा ख्रीष्टको जीवन” ले एफिससको मण्डलीको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर यसले संसारको अन्त्यमा लाओडिकिया-सम्बन्धी एडभेन्टवादको इतिहासलाई पनि प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ।

“‘न्याय पछाडि फर्काइएको छ, र धर्म टाढा उभिएको छ; किनकि सत्य गल्लीमा लडेको छ, र समता भित्र प्रवेश गर्न सक्दैन। हो, सत्य हराएको छ; र जो दुष्टताबाट अलग हुन्छ, उसले आफूलाई सिकार बनाउँछ।’ यशैया 59:14, 15। यो पृथ्वीमा ख्रीष्टको जीवनमा पूरा भयो। उहाँ परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रति निष्ठावान् हुनुहुन्थ्यो, र तिनको स्थानमा उच्च पारिएका मानवीय परम्परा र मागहरूलाई अलग राख्नुहुन्थ्यो। यसै कारण उहाँ घृणा गरिनुभयो र सताइनुभयो। यो इतिहास पुनः दोहोरिन्छ।” ख्रीष्टका दृष्टान्तहरू, 170।

एफिससद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुभव लाओडिकियाको अनुभवसँग एकै समयमा घटित हुन्छ। नुक्ताचीनी गर्ने यहूदीहरू प्राचीन इस्राएलका लाओडिकियावासीहरू थिए, र ख्रीष्ट तथा उहाँका चेलाहरू आधुनिक इस्राएलका एफिसियालीहरू थिए। यूहन्ना बप्तिस्मादाताले एफिससको मण्डलीको परिचय गराए, र उनले “अन्तिम दिनहरू” मा रहेको त्यस मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको विरोध लाओडिकियावासीहरूले गर्छन्, जो आफूलाई यहूदीहरू भनी भन्छन्, तर तिनीहरू त्यस्ता होइनन्।

“यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेको कार्य, र अन्तिम दिनहरूमा एलियाको आत्मा र शक्तिमा जनतालाई तिनीहरूको उदासीनताबाट जगाउन निस्कनेहरूको कार्य, धेरै दृष्टिले एउटै हो। उनको कार्य यस युगमा गरिनुपर्ने कार्यको एक प्रतीक हो। ख्रीष्ट संसारको धार्मिकतापूर्ण न्याय गर्न दोस्रो पटक आउनुहुनेछ। संसारलाई दिइनुपर्ने अन्तिम चेतावनीको सन्देश बोक्ने परमेश्वरका सन्देशवाहकहरूले, जसरी यूहन्नले उहाँको पहिलो आगमनको लागि बाटो तयार पारे, त्यसरी नै ख्रीष्टको दोस्रो आगमनका लागि बाटो तयार पार्नुपर्छ। यस तयारीको कार्यमा, ‘हरेक उपत्यका उचालिनेछ, र हरेक पर्वत होच्याइनेछ; अनि बाङ्गो सोझो पारिनेछ, र खस्सा स्थानहरू समथर पारिनेछन्’ किनकि इतिहास पुनः दोहोरिन लागेको छ, र फेरि एक पटक ‘परमप्रभुको महिमा प्रकट हुनेछ, र सबै प्राणीले

एकसाथ त्यसलाई देखेछन्; किनकि परमप्रभुको मुखले यो बोल्नुभएको छ।” Southern Watchman, March 21, 1905.

एफिसस “कारण” हो र स्मूर्ति “परिणाम” हो। पर्गामोस र थुआतिराले पनि कारण-परिणामको सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पर्गामोस सम्झौताको मण्डली हो, जसले ख्रीष्टियतलाई मूर्तिपूजक धर्मसँग मिसाएर भ्रष्ट तुल्यायो। जब ख्रीष्टियन मण्डलीले मूर्तिपूजक धर्मको मूर्तिपूजा आफ्ना सीमाभित्र सहअस्तित्वमा रहन सक्छ भन्ने पूर्वधारणा स्वीकार गर्‍यो, तब त्यो पतित भयो। सम्राट कन्स्टान्टिन त्यस सम्झौतापूर्ण इतिहासको प्रतीक हुन्, र उनको भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिका पोपतन्त्र प्रकट हुनुअघि नै साँचो ख्रीष्टियतको परित्याग उत्पन्न गर्नु थियो।

कुनै पनि उपायले कसैले तिमीहरूलाई धोका नदिओस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआएसम्म, र पापको मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नभएसम्म त्यो दिन आउनेछैन। उसले परमेश्वर कहलाइने वा पूजा गरिने सबैको विरोध गर्दछ र आफूलाई ती सबैभन्दा माथि उठाउँछ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरझैँ परमेश्वरको मन्दिरमा बस्दछ, र आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ। के तिमीहरूलाई सम्झना छैन, कि जब म अझै तिमीहरूका साथमा थिएँ, तब मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको थिएँ? अनि अहिले तिमीहरू जान्दछौ, के कुराले उसलाई रोकिराखेको छ, ताकि ऊ आफ्नो समयमा प्रकट होस्। किनकि अधर्मको रहस्य अहिले नै काम गरिरहेको छ; तर जसले अहिले रोकिरहेको छ, ऊ बाटोबाट हटाइएसम्म त्यसले रोकिरहनेछ। अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभुले आफ्ना मुखको श्वासले नष्ट गर्नुहुनेछ, र आफ्नो आगमनको तेजद्वारा विनाश गर्नुहुनेछ। २ थिस्सलोनिकी २:३-४।

पर्गामोसको मण्डली “कारण” थियो र थुआतीराको मण्डली “परिणाम” थियो। अगमवक्ता दानिएलले प्रायः मूर्तिपूजक व्यवस्थाले पोपसत्तालाई स्थान दिएको इतिहास प्रस्तुत गर्छन्, र पावलले पहिचान गरेको, पोपसत्ताको स्थापना हुनुअघि आएको धर्मत्यागको विषय दानिएल अध्याय ११ मा सम्बोधित गरिएको छ।

किनकि किस्तीमका जहाजहरू उसको विरुद्धमा आउनेछन्; त्यसकारण ऊ शोकाकुल हुनेछ, र फर्किनेछ, र पवित्र करारको विरुद्धमा क्रोधित हुनेछ; यसरी नै उसले गर्नेछ; ऊ फेरि फर्किनेछ, र पवित्र करार त्याग्नेहरूसित समझदारी गर्नेछ। अनि सैन्यबलहरू उसको पक्षमा उभिनेछन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अपवित्र पार्नेछन्, र निरन्तर बलिदान हटाउनेछन्, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गर्नेछन्। दानिएल ११:३०-३१।

इतिहासमा पापीय शक्तिको प्रकट हुनु अघि पतित भई गएको सम्झौतावादी मण्डलीलाई दानियेलले “तिनीहरू” भनेर चित्रण गर्छन्, जसले “पवित्र करार” त्यागे। तिनीहरूले करार त्यागेपछि, दानियेलले “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” को रूपमा चित्रण गरेको पापतन्त्र पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गरियो। सिस्टर ह्याइटले दानियेल ११ का अन्तिम छ पदहरूलाई पहिचान गर्नुहुन्छ जब उनी भन्छिन्, “दानियेलको एघारौँ अध्यायको अगमवाणी प्रायः आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिसम्म पुगेको छ।” अन्तिम छ पदहरू दानियेल ११ को अन्तिम परिपूर्ति हुन्, र उनी सिकाउँछिन् कि ती अन्तिम पदहरूले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहास दानियेल ११:३०-३६ द्वारा पूर्वरूपमा देखाइएको थियो, जसले पर्गामोस र थ्यातिराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ऐतिहासिक “कारण र परिणाम” लाई पहिचान गर्छ।

“हामीसँग गुमाउने समय छैन। सङ्कटपूर्ण समयहरू हाम्रो सामु छन्। संसार युद्धको आत्मा उद्देलित भएको छ। चाँडै भविष्यवाणीहरूमा भनिएका सङ्कटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्। दानियेलको एघारौँ अध्यायमा भएको भविष्यवाणी लगभग आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिसम्म पुगेको छ। यस भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा घटिसकेको इतिहासको धेरै अंश फेरि दोहोरिनेछ।”

“तेस्रो पदमा एउटा शक्तिको विषयमा यसरी भनिएको छ कि ‘पद ३० देखि ३६ सम्म उद्धृत।’”

“यी शब्दहरूमा वर्णन गरिएका जस्ता दृश्यहरू घटित हुनेछन्।” Manuscript Releases, number 13, 394.

पर्गामोस र थ्यातिराको कारण-परिणाम सम्बन्ध, साथै एफिसस र स्मिर्नाको कारण-परिणाम सम्बन्ध “अन्तिम दिनहरू” मा पुनः दोहोरिन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरू, पर्गामोसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको

मूर्तिपूजासँग सम्झौता गर्नेछन् (मूर्तिपूजाको प्रमुख चिन्ह सूर्यको उपासना हो), र जब तिनीहरू पतित हुन्छन्, तब पापको मानिसलाई एकपटक फेरि भविष्यवाणीगत रूपमा प्रकट गरिनका लागि बाटो तयार हुन्छ। पतन र पापसत्तालाई सिंहासनमा स्थापित गर्ने प्रक्रिया पुनः दोहोरिँदै गर्दा, परमेश्वरले एकै समयमा एफिससद्वारा प्रतिरूपित एउटा मण्डली उठाइरहनुहुनेछ, जसले दानिएल र प्रकाशको सन्देश संसारमा पुन्याओस्, र स्मिर्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सतावट पनि पुनः दोहोरिनेछ।

पहिला चार वटा कलीसियाले प्रतिनिधित्व गर्ने सत्यको आन्तरिक रेखासँग समानान्तर रूपमा प्रकाशितवाक्यका पहिलो चार वटा मोहरहरू सत्यको एउटा बाह्य रेखा हुन् भन्ने सत्यलाई हामीले विचार गरिसकेपछि म अन्तिम तीन वटा कलीसियालाई सम्बोधन गर्नेछु। पहिल्यै उल्लेख गरिएझैं, उरियाह स्मिथले यसलाई यसरी व्यक्त गर्छन्:

“सातवटा मण्डलीहरूले मण्डलीको आन्तरिक इतिहास प्रस्तुत गर्दछन् भने, सातवटा मोहरहरूले त्यसको बाह्य इतिहासका महान् घटनाहरूलाई दृष्टिगोचर गराउँछन्।” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

हामीले देखाएका छौं कि पहिलो चार वटा मण्डलीहरूले “कारण र परिणाम” का दुईवटा सम्बन्धहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो “अन्तिम दिनहरू” मा पुनः दोहोरिन्छन्। एडभेन्टवादका अग्रजहरूको आधारमा, तर अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा परमेश्वरको वचनको अधिकारमा, मण्डलीका ती चार आन्तरिक इतिहासहरूको समानान्तर बाह्य इतिहास पहिलो चार मोहरहरूद्वारा प्रतिनिधित्व भएको हुनुपर्छ। पहिलो र दोस्रो मोहरहरूले एफिसस र स्मुर्नाका उही विशेषताहरूलाई प्रतिध्वनित गर्छन्, तर संसारभरि इसाई धर्मलाई पुन्याउने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्न सेतो घोडा प्रयोग गर्छन्। यसले मण्डलीको बाह्य कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र दोस्रो मोहरले रातो घोडाद्वारा स्मुर्नाको रक्तस्नानलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

अनि मैले देखें, जब थुमाले छापहरूमध्ये एक खोले, तब मैले गर्जनको आवाजजस्तो सुनें, चार जीवित प्राणीहरूमध्ये एकले यसो भनिरहेको: आऊ र हेर। अनि मैले देखें, र हेर, एउटा सेतो घोडा थियो; र त्यसमा बस्नेको हातमा एउटा धनुष थियो; अनि उसलाई एउटा मुकुट दिइयो; र ऊ विजय गर्दै, अझ विजय गर्न निस्क्यो। अनि जब उहाँले दोस्रो छाप खोल्नुभयो, मैले दोस्रो जीवित प्राणीले यसो भनेको सुनें: आऊ र हेर। अनि अर्को एउटा घोडा निस्क्यो, जो रातो थियो; र त्यसमा बस्नेलाई पृथ्वीबाट शान्ति हरून लिने अधिकार दिइयो, ताकि मानिसहरूले एकअर्कालाई मारून्; अनि उसलाई एउटा ठूलो तरवार दिइयो। प्रकाश ६:१-४।

जकरियाहमा केही खण्डहरू छन् जसले प्रकाशको पुस्तकका पहिलो चार मोहरहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका चार घोडाहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गर्छन्। ती खण्डहरूमध्ये अध्याय दशको एक खण्डमा, जकरियाहले पहिचान गराउँछन् कि जब पछिल्ला वर्षा खन्याइनेछ, तब परमेश्वरको “घर” अर्थात् “यहूदाको बगाल” “युद्धमा उहाँको सुन्दर घोडा” मा परिणत गरिनेछ।

अन्तिम वर्षाको समयमा परमप्रभुसित वर्षाको याचना गर; तब परमप्रभुले बिजुली चम्कने बादलहरू उत्पन्न गर्नुहुनेछ, र प्रत्येक जनालाई खेतमा वर्षाका झरीहरू तथा घाँस दिनुहुनेछ। किनकि मूर्तिहरूले व्यर्थ कुरा बोलेका छन्, र भविष्यवक्ताहरूले झूट देखेका छन्, अनि तिनीहरूले झूटा सपनाहरू बताएका छन्; तिनीहरूले व्यर्थमा सान्त्वना दिन्छन्; यसकारण तिनीहरू बगालझैं आफ्नो बाटो लागे, गोठालो नभएको हुनाले तिनीहरू कष्टमा परे। मेरो क्रोध गोठालाहरूका विरुद्ध भड्कियो, र मैले बोकाहरूलाई दण्ड दिएँ; किनकि सेनाहरूका परमप्रभुले आफ्नो बगाल, यहूदाको घरानालाई, निरीक्षण गर्नुभएको छ, र युद्धमा तिनीहरूलाई आफ्नो शोभायुक्त घोडाझैं बनाउनुभएको छ। जकरिया १०:१-३।

एलेन ह्वाइटले पटक-पटक यो पहिचान गराउनुहुन्छ कि पेन्टेकोस्टमा पवित्र आत्माको उण्ड्याइ अब झरिरहेको पछिल्लो वर्षाको प्रतिरूप हो। पेन्टेकोस्टमा संसारका निम्ति गरिएको कार्यलाई एफिससको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र एफिससले स्मुर्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सतावटलाई उत्पन्न गराउँछ, जसलाई यूहन्नाले दोस्रो मोहरको “रातो घोडा” भनी प्रस्तुत गर्छन्। पहिलो दुई मोहरहरू पहिलो दुई मण्डलीहरूसँग समानान्तर रूपमा चलछन्, र तिनीहरूले “अन्तिम दिनहरू”लाई चित्रित गर्छन्, जब पछिल्लो वर्षा उण्ड्याइँदै छ।

भविष्यवाणीको आत्माले तेस्रो मोहरको अन्त्य र चौथो मोहरको आरम्भ दुवैलाई पनि चयन गर्दै, यसरी तिनीहरूलाई (कारण र परिणामको रूपमा) एकसाथ बाँध्छ, र यसो गर्दा उहाँले त्यस इतिहासलाई, जो उहाँको दिनमा तथा “अन्तिम दिनहरू”मा विद्यमान रहेको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, स्थापित गर्नुहुन्छ।

“आज पनि उही आत्मा देखिन्छ, जुन प्रकाश ६:६-८ मा चित्रित गरिएको छ। इतिहास पुनः दोहोरिनु छ। जे भइसकेको छ, त्यो फेरि हुनेछ।” Manuscript Releases, volume 9, 7.

बहिनी ह्वाइटको व्यक्तिगत इतिहासमा (१८९८ मा लेखिएको), पापतन्त्रलाई फेरि एकपटक सिंहासनारूढ गराउने मार्ग तयार गर्ने समझौतावादी आत्मा पहिले नै जीवित र सक्रिय थियो, किनकि १८४४ को वसन्तमा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको अस्वीकारबाट आरम्भ भएको प्रोटेस्टान्तवादको पतन, प्रोटेस्टान्त एडभेन्टवादको सिङमाथि अतिक्रमण गर्न (१८६३ मै) सुरु गरिसकेको थियो।

तेस्रो मोहरमा पर्गमोसको समझौतालाई तराजूको एउटा “जोडी” द्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ। नापतौल गर्ने दुई तराजूले बेइमान नापतौललाई जनाउँछ। तेस्रो मोहरले चौथो मोहरतर्फ लैजान्छ, जुन “मृत्यु” को “फिका घोडा” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; यसरी यसले अन्धकार युगहरूमा पोपसत्ताद्वारा लाखौंको हत्या भएको कुरालाई जनाउँछ। पोपसत्ताको फिका घोडापछि आउने कुरा “नरक” हो। तेस्रो र चौथो मोहरहरूको इतिहास पर्गमोस र थुआतीराका मण्डलीहरूको इतिहाससँग समानान्तर छ। कन्स्टान्टाइनको समझौता क्रमिक कार्य थियो; यसकारण, समझौताको आत्मा सिस्टर ह्वाइटको व्यक्तिगत इतिहासमा पहिले नै सक्रिय थियो, जसरी पावलको समयमा पनि थियो, जब उनले भने, “अधर्मको रहस्य ता अहिले नै क्रियाशील छ।” पोपसत्ताको सिंहासनारोहणभन्दा अघि हुने धर्मत्याग सधैं एक क्रमिक इतिहास हुन्छ, र त्यो “इतिहास दोहोरिनु छ। जे भएको छ, त्यो फेरि हुनेछ।”

अनि मैले चार जीवित प्राणीहरूको बीचबाट यसो भन्ने एउटा स्वर सुनेँ, एक दिनारमा गहुँको एक नाप, र एक दिनारमा जौका तीन नाप; अनि तेल र दाखमद्यलाई हानि नपुर्‍याऊ। अनि जब उहाँले चौथो छाप खोल्नुभयो, मैले चौथो जीवित प्राणीको स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, आऊ र हेर। अनि मैले हेरेँ, र हेर, एउटा फिक्का घोडा थियो; र त्यसमाथि बस्नेको नाउँ मृत्यु थियो, अनि अधोलोक उसको पछिपछि लागिरहेको थियो। अनि तिनीहरूलाई पृथ्वीको चौथाइ भागमाथि तरवारद्वारा, र भोकद्वारा, र मृत्युले, र पृथ्वीका जङ्गली जनावरहरूद्वारा मार्न सक्ने अधिकार दिइयो। प्रकाश 6:6-8।

जेम्स ह्वाइटले सात वटा मण्डलीहरू र सात वटा मोहोरहरूमा अर्को एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी असामान्यता पहिचान गरे। उनले पहिलो चार वटा मण्डलीहरू र अन्तिम तीन वटा मण्डलीहरूबीच उद्देश्यपूर्ण भिन्नता रहेको पहिचान गर्छन्, र त्यसपछि फेरि, यही एउटै घटना पहिलो चार वटा मोहोरहरू र अन्तिम तीन वटा मोहोरहरूमा पनि देखिन्छ।

“अब हामीले मण्डलीहरू, मोहोरहरू, र पशुहरू, अर्थात् जीवित प्राणीहरूलाई, तिनीहरूले एउटै समयावधिहरूलाई आवृत गरेको रूपमा जहाँसम्म तुलना गर्न सकिन्छ त्यहाँसम्म अनुगमन गरिसकेका छौं। मोहोरहरू संख्या अनुसार सात छन्, तर पशुहरू केवल चार छन्। र यहाँ यो कुरा ध्यान दिनु उपयुक्त हुनेछ कि पहिलो, दोस्रो, तेस्रो र चौथो मोहोर खोलिँदा पहिलो, दोस्रो, तेस्रो र चौथो पशुले ‘आऊ र हेर’ भनेको सुनिन्छ; तर जब पाँचौँ, छैटौँ र सातौँ मोहोर खोलिन्छन्, त्यस्तो कुनै आवाज सुनिँदैन। न त अन्तिम तीन मण्डलीहरू र अन्तिम तीन मोहोरहरूले, एउटै समयावधिहरूलाई आवृत गर्ने दृष्टिले, पहिलो चार मण्डलीहरू र पहिलो चार मोहोरहरूले जस्तै परस्पर तुलना गर्छन्। तर, हामीले देखाएझैं, मण्डलीहरू, मोहोरहरू र पशुहरू करिब १८०० वर्षको अवधिसम्म, वर्तमान समयभन्दा अलिकति बढी आधा शताब्दीअघिसम्म आइपुग्दा, एउटै समयावधिहरूलाई आवृत गर्ने दृष्टिले एक-अर्कासँग मिल्दछन्।” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

जेम्स ह्वाइटले तुरहीहरूमा पनि यही ढाँचा विद्यमान छ भन्ने तथ्यलाई समावेश गरेनन्, तर त्यो वास्तवमै छ। पहिलो चार तुरहीहरू तुरहीहरू नै हुन्, तर अन्तिम तीन तुरहीहरू तीन विपत्तिहरू हुन्। पहिलो चार तुरहीहरूले सन् ३२१ मा कन्स्टान्टिनको आइतबार-व्यवस्थाको कारण मूर्तिपूजक रोममाथि परमेश्वरको न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तीन

तुरही-विपत्तिहरूले इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पहिलो दुई तुरही-विपत्तिहरू सन् ५३८ मा पापीय रोमले लागू गरेको आइतबार-व्यवस्थाका कारण त्यसै पापीय रोमविरुद्धका न्यायहरू थिए, र तेस्रो तुरही-विपत्ति अति निकट भविष्यमा आउन लागेको आइतबार-व्यवस्था-संकटको लागि हो।

जोसेफ बेट्सले मिलेराइट कालखण्डमा रहेका तीन समकालीन मण्डलीहरूलाई वर्णन गर्न अन्तिम तीन मण्डलीहरूको प्रारम्भिक अग्रदूत-समझलाई एउटै प्रतीकका रूपमा प्रयोग गर्छन्। उक्त अंशमा रहेको सम्पूर्ण जोड बेट्सद्वारै प्रदान गरिएको थियो।

“‘सम्पूर्ण देशमा, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; त्यसका दुइ भाग काटिनेछन्, र मर्नेछन्; तर तेस्रो भाग त्यसमा बाँकी रहनेछ। परमेश्वर भन्नुहुन्छ कि उहाँले तेस्रो भागलाई आगोबाट पार गर्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ। तिनीहरूले उहाँलाई पुकार गर्नेछन्, र उहाँले तिनीहरूको पुकार सुन्नुहुनेछ। उहाँ भन्नुहुनेछ, ‘यी मेरा प्रजा हुन्’; अनि तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘परमप्रभु मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ।’ पहिलो भाग, सार्दिस, नाममात्रको मण्डली वा बेबिलोन। दोस्रो भाग, लाओडिसिया, नाममात्रको एड्भेन्टिस्ट। तेस्रो भाग, फिलाडेल्फिया, पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको एकमात्र साँचो मण्डली, किनकि तिनीहरू परमेश्वरको नगरमा रूपान्तरित भएर लगिनेछन्। प्रकाश ३:१२; हिब्रू १२:२२-२४। येशूको नाउँमा, म तिमीहरूलाई फेरि लाओडिसियालीहरूबाट भाग्न आग्रह गर्दछु, जसरी सदोम र गमोरा बाट भागिन्छ। तिनीहरूका शिक्षाहरू झूटा र भ्रमपूर्ण छन्; र पूर्ण विनाशतर्फ डोर्‍याउँछन्। मृत्यु! मृत्यु!!* अनन्त मृत्यु!!! तिनीहरूको पथमा छ। लूतकी पत्नीलाई सम्झ।” जोसेफ बेट्स, रिभ्यु एण्ड हेराल्ड, खण्ड १, नोभेम्बर १८५०।

मिलेराइट इतिहासमा सार्दिस त्यो मण्डली थियो जसले आफू जीवित भएको दाबी गर्ने नाम त राखेको थियो, तर त्यो मृत थियो।

सार्दिसको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँ भन्नुहुन्छ, जससँग परमेश्वरका सात आत्माहरू र सात तारा छन्; म तेरा कामहरू जान्दछु, कि तँ जीवित छस् भन्ने नाम तसँग छ, तर तँ मरेको छस्। प्रकाश ३:१।

परमेश्वरका जनहरूसँग सधैं एउटा नाम हुन्छ। एफिसुसदेखि पर्गमोससम्मको इतिहासको अवधिमा त्यो नाम ख्रीष्टियन थियो। पोपीय शासनको समयमा त्यो नाम उजाडस्थानकी कलीसिया थियो। प्रभातको तारा, जोन विक्लिफ, को परिचयदेखि त्यो नाम प्रोटेस्टेन्ट थियो। सन् १७९८ मा अन्तको समयमा, प्रोटेस्टेन्टहरूले रोमी सहभागितातर्फ आफ्नो फिर्ती पहिले नै आरम्भ गरिसकेका थिए। त्यसपछि आवश्यक कुरा केवल यस्तो एउटा परीक्षा थियो जसले यो तथ्य प्रकट गरोस् कि तिनीहरूले नामको दाबी गरे तापनि, तिनीहरू अब उप्रान्त चुनिएको कलीसिया रहेनन्। सन् १८४४ को वसन्तमा, तिनीहरूले यस्तो परीक्षासम्म पुगे जसले यो प्रकट गर्ने थियो कि तिनीहरू अब ख्रीष्टको करारको नाम वहन गर्ने कलीसिया रहेनन्। एलियाहको कथाले यस तथ्यको अति विस्तृत दोस्रो साक्षी प्रदान गर्छ। जब तिनीहरूले आफ्नो वास्तविक चरित्र प्रकट गरे, तब प्रोटेस्टेन्टहरूले बाबेलकी छोरीहरू बनिसकेका छन् भन्ने कुरा सुरुमा पहिचान गर्न मिलेराइटहरूलाई कठिन भयो। तर अन्ततः मिलेराइटहरूले ठ्याक्कै त्यही कुरा गरे, र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको परिपूर्तिमा ती पतित कलीसियाहरूबाट आत्माहरूलाई बाहिर बोलाउन थाले। त्यसपछि एउटा परीक्षण-प्रक्रिया आयो, जसले मिलेराइटहरूलाई आफ्नै चरित्र प्रकट गराउने थियो। के तिनीहरू फिलाडेल्फियालीहरू थिए वा लाओडिसियालीहरू?

फिलाडेल्फियाकाहरूले ख्रीष्टलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरे, र त्यसो गर्न इन्कार गर्ने ती मिलेराइटहरूले लाओडिसियाकाहरूको स्वभाव प्रकट गरे। यसरी, एउटै इतिहासका समकालीनहरूका रूपमा ती तीन चर्चहरूको बेट्सद्वारा गरिएको पहिचानको तर्क हामी भेट्छौं। त्यो इतिहास दस कन्याहरूको दृष्टान्तको भविष्यवाणीगत संरचनाभित्र पूरा भयो, जसबारे प्रेरणाले हामीलाई बताउँछ कि त्यो अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ।

“मत्ती २५ का दस कुमारीहरूको दृष्टान्तले पनि एड्भेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।” The Great Controversy, ३९३.

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमती थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको यस समयका लागि विशेष लागू हुन्छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्तसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

अन्तिम तीन मण्डलीहरूले सार्डिसको रूपमा मिलेराइट आन्दोलनभन्दा बाहिर भएकाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र आन्दोलनभित्र भएकाहरूले फिलाडेल्फिया वा लाओडिकिया मध्ये कुनै एकलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीन मण्डलीहरू प्रकाशको पुस्तकको अध्याय ३ मा पहिचान गरिएका छन्, र पहिलो चार मण्डलीहरू अध्याय २ मा छन्। त्यसैले, जब सिस्टर ह्याइटले प्रकाशको पुस्तकको अध्याय ३ को इतिहासलाई सन्दर्भ गर्नुहुन्छ, तब उहाँले जोसेफ बेट्सले भर्खरै पहिचान गरेका ठ्याक्कै उही मण्डलीहरूलाई संकेत गरिरहनुभएको हुन्छ।

“ओहो, कस्तो वर्णन! यस भयावह अवस्थामा कति धेरै मानिसहरू छन्। म प्रत्येक सेवकलाई प्रकाशको पुस्तकको तेस्रो अध्यायलाई परिश्रमपूर्वक अध्ययन गर्न गम्भीरतापूर्वक आग्रह गर्छु, किनकि त्यसमा अन्तिम दिनहरूमा विद्यमान अवस्थाको चित्रण गरिएको छ। यस अध्यायको प्रत्येक पदलाई होशियारीपूर्वक अध्ययन गर्नुहोस्, किनकि यी शब्दहरूद्वारा येशू तपाईंहरूसित बोलिरहनुभएको छ।” Manuscript Releases, volume 18, 193.

मिलेराइट इतिहासका तीन समकालीन मण्डलीहरू एडभेन्टिज्मको अन्त्यमा पुनः दोहोरिन्छन्। जोसेफ बेट्सले मिलेराइट अवधिका गतिशील पक्षहरू पहिचान गरेका थिए र सार्डिसलाई बेबिलोनका छोरीहरूका रूपमा चिनाएका थिए, जो दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको लक्षित श्रोता थिए। उनले २२ अक्टोबर, १८४४ मा ख्रीष्टलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरेको सानो बगाल र पवित्र स्थानबाट बाहिर निस्कन अस्वीकार गर्नेहरूबीचको संघर्षलाई सम्बोधन गरिरहेका थिए। उनले लाओडिसियालीहरूलाई आफूहरूले ग्रहण गरेको अन्धकारबाट बाहिर बोलाउन प्रयास गरिरहेका थिए, र तिनीहरूको लाओडिसियाली अन्धोपनको कम्तीमा एक अंश यस तथ्यका कारण थियो कि विलियम मिलरले लाओडिसियाली आन्दोलनमा अग्रणी स्थान लिएका थिए। फिलाडेल्फियालाई दिइएको सन्देशमा पहिचान गरिएको यही संघर्ष हो।

हेर, म तिनीहरूलाई—जो आफैँलाई यहूदी भन्दछन् तर हुनदैनन्, बरु झूट बोल्दछन्—शैतानको सभाघरका ठहराएर, तिनीहरूलाई तिम्रा पाउमा आएर दण्डवत् गर्न र मैले तिमीलाई प्रेम गरेको छु भन्ने जान्न लगाउनेछु।
प्रकाश ३:९।

धार्मिक संकटले सधैं आराधकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ, जसरी महान् निराशाको समयमा भयो। प्रोटेस्टान्टवादको ओढनी भर्खरै सार्डिसबाट हटाइएको थियो, किनकि तिनीहरू रोमकहाँ फर्किए र आधिकारिक रूपमा रोमकी छोरी बने। त्यसपछि त्यो ओढनी मिलेराइट एडभेन्टवादले धारण गर्‍यो, तर त्यसको केही समयपछि एक परीक्षाले आफूलाई सानो बगाल भनी दाबी गर्ने दुई वर्ग उत्पन्न गर्ने थियो। एउटा साँचो बगाल र एउटा नक्कली बगाल। बेट्सले त्यस सानो बगालको प्रतिनिधित्व गरे, जसले ख्रीष्टलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्‍यो। उनको संघर्ष लाओडिसीहरूसँग थियो, जसले आफूलाई सानो बगाल भनी दाबी गर्थे। फिलाडेल्फियालीको रूपमा, बेट्सको संघर्ष शैतानको सभाघरसँग थियो, यस्तो एउटा समूह जसले आफूलाई परमेश्वरका प्रजा भनी दाबी गर्थ्यो, तर झूट बोल्थ्यो र यहूदीहरू थिएन।

एडभेन्टवादको अन्त्यमा जब यो दृष्टान्त अन्तिम पटक पूरा हुनेछ, तब एक चुनिएको करारका प्रजा हुनेछन्, जसलाई सन् १९८९ मा समयको अन्त्यमा पन्छाइयो, ठीक त्यसरी नै जसरी ख्रीष्टको जन्मसमयमा यहूदी अगुवाइलाई पन्छाइयो, र त्यो भविष्यवाणीमूलक इतिहासमा ख्रीष्टको जन्मले नै समयको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। जब ख्रीष्टको इतिहास यरूशलेमतर्फको विजयी प्रवेशसम्म पुग्यो, तब मिलेराइट कालको मध्यरात्रिको पुकारको इतिहासको प्रतिरूप प्रकट भयो। प्रेरणाले बारम्बार क्रूसको मार्गचिह्नलाई सन् १८४४ को महान् निराशासँग समरेखित गर्छ। यहूदा ख्रीष्टको इतिहासका लाओडिसियालीहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र प्रेरितहरू फिलाडेल्फियालीहरू थिए। क्रूसपछिका साढे तीन

वर्षसम्म, बेट्सद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका फिलाडेल्फियालीहरूले, चेला यहूदा इस्करियोतीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पतित मण्डलीबाट लाओडिसियालीहरूलाई बाहिर बोलाउन प्रयास गरे।

सन् 1989 मा पहिले चुनिएको करारका जनताले उन्मोचित गरिएको ज्योतिलाई अस्वीकार गरे र तिनीहरूलाई छोडियो। जुलाई 18, 2020 को पहिलो निराशा आइपुग्दा, ती व्यक्तिहरूका बीचमा जाँचको प्रक्रिया आरम्भ भयो, जो पहिले उही आन्दोलनका देखिएका थिए। तैपनि एक वर्ग लाओडिकियाली हो र अर्को वर्ग फिलाडेल्फियाली। जसरी यहूदाले कूसभन्दा पहिले ख्रीष्टलाई धोका दिन महासभासँग तीन पटक करार गन्यो, त्यसरी नै September 11, 2001 पछिको इतिहासका लाओडिकियालीहरूले पश्चात्ताप गर्ने तीन अवसर असफल तुल्याएका हुनेछन्। चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाको समयमा, यो कुरा यहूदा रूखमा झुन्डिएको जत्तिकै निश्चयतापूर्वक प्रकट हुनेछ कि लाओडिकियालीहरू फिलाडेल्फियालीहरूबाट पृथक् छन्। कटनीको समयमा नै जङ्गली झार गहुँबाट अलग गरिन्छ। हामी तीव्र गतिले त्यस कटनीतर्फ अग्रसर भइरहेका छौं।

यी सत्यहरू तब मात्र चिनिन्छन् जब र यदि हामी यो बुझ्न इच्छुक हुन्छौं कि 'सत्य'लाई उद्घाटित र स्थापित गर्न सक्ने एकमात्र बाइबलीय पद्धति "historicism" हो। साँचो पद्धति preterism, futurism, dispensationalism, woke-ism, व्याकरणिक वा ऐतिहासिक विशेषज्ञता, वा शैतानी जालीहरूको अनेक भिन्नरूपमध्ये कुनै पनि होइन। Jean-Jacques Rousseau नामक सत्रौं शताब्दीका एक दार्शनिकलाई श्रेय दिइने र विभिन्न प्रकारले पुनःव्यक्त गरिएको एउटा सर्वविदित उक्ति छ, तर त्यस विचारको सार यो हो, "Error has many roots, but truth has only one." "Truth" Alpha and Omega हुनुहुन्छ, जो सुक्खा भूमिबाट उम्रेको जराजस्तै हुनुहुन्छ।

"यसरी नै बाइबल, उहाँको अनुग्रहको धनसम्पदाको भण्डारगृह पनि हो। स्वर्गजत्तिकै उच्च र अनन्ततालाई समेट्ने यसको सत्यहरूको महिमा नचिनिएको छ। मानिसजातिको ठूलो समूहका लागि ख्रीष्ट स्वयं 'सुक्खा भूमिबाट उम्रेको जराझैँ' हुनुहुन्छ, र तिनीहरूले उहाँमा 'त्यस्तो कुनै सुन्दरता देख्दैनन् कि' तिनीहरूले 'उहाँलाई चाहन्।' यशैया 53:2। जब येशू मानिसहरूको बीचमा हुनुहुन्थ्यो, मानवतामा परमेश्वरको प्रकाशका रूपमा, शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले उहाँलाई भने, 'तँ सामरी होस्, र तँमा दुष्टात्मा छ।' यूहन्ना 8:48। उहाँका चेलाहरू समेत आफ्ना हृदयको स्वार्थले यति अन्धा भएका थिए कि तिनीहरूलाई तिनीहरूकहाँ पिताको प्रेम प्रकट गर्न आउनुभएको उहाँलाई बुझ्न ढिलो भयो। यही कारणले गर्दा येशू मानिसहरूको बीचमा रहँदा पनि एकान्तमा हिँड्नुभयो। उहाँलाई पूर्ण रूपमा केवल स्वर्गमै बुझिएको थियो।" थट्स फ्रम द माउन्ट अफ ब्लेसिड, 25.

हामीले हाल साझा गरिरहेका सत्यहरूलाई यस सन्दर्भमा बुझ्नुपर्छ कि इतिहासभरि सत्यको वृद्धि प्रगतिशील रहँदै आएको छ, र अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, सत्यसम्बन्धी हाम्रो बुझाइलाई अल्फा र ओमेगाको सन्दर्भमा राखिनुपर्छ, अर्थात् कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसको आरम्भसँग येशूले पहिचान गर्नुहुने सन्दर्भमा।

चौथो मण्डली थुआतीरा हो, र यसले बाइबलको भविष्यवाणीअनुसार पाँचौँ राज्यको रूपमा पापतन्त्रले शासन गरेको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ; यही त्यो अवधि हो, जसमा उजाडस्थानको मण्डली बन्धनमा थियो। बाह्र सय साठी वर्षसम्म आध्यात्मिक बाबेलद्वारा आध्यात्मिक इस्राएलको बन्दीपन, वास्तविक बाबेलमा वास्तविक इस्राएलको सत्तरी वर्षको बन्दीपनद्वारा पूर्वछायाङ्कित गरिएको थियो।

"आज परमेश्वरको मण्डली हराएको मानवजातिको उद्धारका निम्ति दैवी योजनालाई पूर्णतासम्म अघि बढाउन स्वतन्त्र छ। धेरै शताब्दीसम्म परमेश्वरका जनहरूले आफ्ना स्वतन्त्रतामाथि लगाइएको प्रतिबन्ध सहनुपन्यो। सुसमाचारको यसको शुद्धतामा गरिएको प्रचार निषेध गरिएको थियो, र मानिसहरूका आज्ञाहरूको अवज्ञा गर्ने साहस गर्नेहरूमाथि अत्यन्त कठोर दण्डहरू लगाइन्थे। यसको परिणामस्वरूप, प्रभुको महान् नैतिक दाखबारी प्रायः पूर्णतः अव्यवस्थित रह्यो। मानिसहरू परमेश्वरको वचनको ज्योतिबाट वञ्चित भए। भ्रम र अन्धविश्वासको अन्धकारले साँचो धर्मको ज्ञानलाई मेटाइदिन धम्की दियो। यस निर्दय सतावटको लामो अवधिभर पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको मण्डली वास्तवमै बन्दीवासमा थियो, जसरी निर्वासनको अवधिमा बाबेलमा इस्राएलका सन्तानहरू

बन्दी बनाइएका थिए।” Prophets and Kings, 714.

बाबेलको सत्तरी वर्षको बन्दीवासलाई थुआतीराको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। थुआतीराको मण्डली त्यो प्रभाव हो, जो कारणबाट उत्पन्न भयो, र त्यो कारण पर्गामसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पर्गामस सम्राट कन्स्टान्टिनद्वारा प्रतीकित छ, जसले मूर्तिपूजालाई ख्रीष्टियतासँग मिश्रित गर्यो। उसको मूर्तिपूजाको प्रतीक सूर्यको आराधना थियो। थुआतीराका सत्तरी वर्षहरूको बन्दीवासमा प्राचीन इसाएल लगिनुको बाइबलीय कारण यो थियो कि तिनीहरूका राजाहरूले आफ्ना वरिपरिका मूर्तिपूजक जातिहरूसँग परमेश्वरको वचनको प्रत्यक्ष विद्रोहमा सम्बन्ध र सन्धिहरू कायम गरे। परमेश्वरले इसाएललाई वरिपरिका अन्यजाति जातिहरूसँग नमिसिन बारम्बार चेतावनी दिनुभयो। दस आज्ञा—जसको निक्षेपको भण्डारी प्राचीन इसाएल हुनुपर्ने थियो—ले मूर्तिहरूको पूजा गर्नुलाई स्पष्ट रूपमा निषेध गर्दछ। जब परमप्रभु होरेबको गुफामा मोशाको सामुबाट बित्नुभयो र आफ्नो चरित्र प्रकट गर्नुभयो, तब उहाँले हामीले सन्दर्भ गरिरहेको यही चेतावनीलाई दुई पटक समावेश गर्नुभयो।

अनि उहाँले भन्नुभयो, हेर, म एउटा करार बाँध्दछु: तेरा सबै मानिसहरूका सामुन्ने म त्यस्ता अचम्मका कामहरू गर्नेछु, जस्ता न त सारा पृथ्वीमा कहिल्यै गरिएका छन्, न कुनै जातिमा; र जसको बीचमा तँ छस्, ती सबै मानिसहरूले परमप्रभुको काम देख्नेछन्; किनकि म तँसँग जे गर्नेछु, त्यो भयङ्कर कुरा हुनेछ। आज म तँलाई जे आज्ञा गर्दछु, त्यसको पालन गर्: हेर, म तेरो सामुन्नेबाट अमोरी, कनानी, हिती, परिज्जी, हिक्वी र यबूसीलाई धपाउनेछु। आफैँलाई होशियार राख्, नत्र तिमी जहाँ जाँदैछौ, त्यस देशका बासिन्दाहरूसँग करार बाँध्लास्, र त्यो तिम्रो बीचमा पासो हुनेछ: तर तिमीहरूले तिनीहरूका वेदीहरू भत्काउनु, तिनीहरूका मूर्तिहरू चकनाचूर पार्नु, र तिनीहरूका अशेरा-स्तम्भहरू काट्नु: किनकि तँले अरू कुनै देवताको पूजा गर्नुहुँदैन; किनकि परमप्रभु, जसको नाउँ डाह गर्ने हो, डाह गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ: नत्र तँले त्यस देशका बासिन्दाहरूसँग करार बाँध्लास्, र तिनीहरू आफ्ना देवताहरूको पछि वेश्यासरी लागून्, आफ्ना देवताहरूलाई बलि चढाऊन्, अनि तिमीमध्ये कसैले तँलाई बोलाओस्, र तँले उसको बलिको अंश खाओस्; अनि तँले तिनीहरूका छोरीहरू आफ्ना छोराहरूका निम्ति लिओस्, र तिनीहरूका छोरीहरू आफ्ना देवताहरूको पछि वेश्यासरी लागून्, र तेरा छोराहरूलाई पनि आफ्ना देवताहरूको पछि वेश्यासरी लगाऊन्। प्रस्थान 34:10-16।

यस खण्डमा मात्र पनि परमेश्वरले प्राचीन इसाएललाई दुई पटक चेतावनी दिनुभयो, र यसबाहेक पनि बाइबलमा यस्ता धेरै साक्ष्यहरू छन् कि प्राचीन इसाएललाई आफ्ना वरिपरिका मूर्तिपूजक जातिहरूसँग कुनै करार नगर्न आज्ञा गरिएको थियो। ती सम्झौताहरू प्राचीन इसाएलले परमेश्वर र उहाँको ईश्वरशासनलाई अस्वीकार गरेदेखि आरम्भ भए। जब तिनीहरूले एक जना राजा चाहे, परमेश्वरले तिनीहरूलाई राजा पाउन दिनुभयो, र त्यस बिन्दुदेखि अधिकांश सबै राजाहरूले—र विशेषतः उत्तरी दस कुलका प्रत्येक राजाले—त्यही आज्ञालाई बेवास्ता गरे। इसाएललाई आफ्ना वरिपरिका मूर्तिपूजक जातिहरूबाट अलग र विशिष्ट रहनुपर्ने माग गर्ने सिद्धान्तलाई अस्वीकार गरियो, र त्यस अस्वीकारलाई त्यस समझौताद्वारा चित्रित गरियो, जसको प्रतीक पछि कन्स्टान्टिन बनेथिए। पर्गामस र कन्स्टान्टिनले इसाएलका ती राजाहरूको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले परमेश्वरको मण्डलीमा मूर्तिपूजा भित्र्याए। राजा साउलबाट आरम्भ भएको पतनले ख्रीष्टियन मण्डलीको त्यस पतनको पूर्वछाया दियो, जसले आत्मिक बेबिलोनको बन्दीवाससम्म पुऱ्यायो। राजा साउलबाट आरम्भ भएर बेबिलोनको बन्दीवाससम्म पुग्ने पवित्र इतिहास पर्गामसको मण्डलीद्वारा प्रतीकित गरिएको छ। त्यसपछि आएको सत्तरी वर्षको बन्दीवास थुआतीराको मण्डली थियो।

इफिसुसले प्रतिज्ञात देश विजय गर्न अघि बढ्ने मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। इफिसुसले मोशाको समय र मिश्रको दासत्वबाट इसाएलको छुटकारालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“बाइबलले आफ्ना खजानाहरू यस अन्तिम पुस्ताका लागि संचित गरी एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो करारको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्यहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र पुनः दोहोरिएका छन्, र दोहोरिँदै छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

मिस्रबाटको छुटकाराले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहास अन्तिम दिनहरूमा दोहोरिन्छ। त्यसकारण, त्यो मिलेराइट इतिहासमा पनि दोहोरियो। यही कारणले सिस्टर ह्वाइटले मिलेराइट इतिहासको वर्णन गर्न बारम्बार त्यस इतिहासको सन्दर्भ दिनुहुन्छ। उहाँले १८४४ को महान् निराशालाई हिब्रूहरू लाल समुद्रको सामु उभिएका बेला, जब फिरऊनको सेना तिनीहरूको पछाडिबाट नजिकिँदै थियो, तिनीहरूले अनुभव गरेको निराशासँग समरूप ठहर्याउनुहुन्छ। उहाँले मिस्रबाटको छुटकाराको इतिहासलाई ख्रीष्टको समयसँग पनि समरूप ठहर्याउनुहुन्छ; यसरी, क्रूसमा शिष्यहरूको निराशा लाल समुद्रको निराशाद्वारा पूर्वरूपित गरिएको थियो, जसले १८४४ को महान् निराशालाई पनि पूर्वरूपित गर्‍यो। क्रूसको निराशाले एफिससको मण्डलीको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। एफिससको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा मोशाको समयले ख्रीष्टको समयमा आधुनिक इस्राएलको आरम्भलाई पनि पूर्वरूपित गर्‍यो। दुवै इतिहास एफिससको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। हामीले यहाँ पहिचान गरिरहेका सत्यहरू वर्षौंदेखि फ्युचर फर अमेरिका द्वारा सार्वजनिक रूपमा प्रायः प्रस्तुत हुँदै आएका छन्, त्यसैले म केवल एउटा संक्षिप्त अवलोकन मात्र प्रस्तुत गरिरहेको छु।

ख्रीष्टको इतिहासमा, जब अधिल्लो करारका चुनिएका मानिसहरूलाई पार गरिँदैछ, तब उठाउँदै गरिएको नयाँ करारका मानिसहरूको प्रारम्भ हामी देख्छौं। ख्रीष्टको इतिहास प्राचीन इस्राएलको अन्त्य हो, र प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा मिश्रबाटको उद्धारको इतिहासमा, नयाँ करारका मानिसहरूका लागि एउटा पहिले चुनिएको करारका मानिसहरू थिए, जसलाई पार गरियो।

ख्रीष्टको इतिहासमा, पहिलेका चुनिएका मानिसहरू यरूशलेमको विनाशसँगै सन् ७० मा आफ्नो अन्तिम निष्कर्षमा पुगे। प्रारम्भमा, मोशाको समयमा, पहिलेका चुनिएका मानिसहरू चालीस वर्षको अवधिमा उजाडस्थानमा मरे, र यहीशू तथा कालेब नयाँ चुनिएका मानिसहरूका प्रतिनिधि भए, जो प्रतिज्ञाको देशमा सन्देश पुर्‍याउन नियुक्त थिए; जसरी एफिसी मण्डलीको समयावधिका प्रेरितहरूले सुसमाचारलाई संसारभरि पुर्‍याए।

प्राचीन इस्राएलको अन्त्य र आधुनिक इस्राएलको आरम्भ—दुवैले पनि एक पूर्व-चयनित जातिबाट नयाँ चयनित जातितर्फको संक्रमणलाई पहिचान गराउँछन्। दुई वा तीन साक्षीहरूको गवाहीमा कुनै कुरा स्थापित हुन्छ; र साक्षीहरूको यी तीनै रेखाले अधिल्लो चयनित जातिको सम्बन्धविच्छेदलाई पहिचान गराउँछन्, र यी साक्षीहरूले आदि र अन्त्यको हस्ताक्षर वहन गर्छन्, उहाँकै, जसले आदि नैदेखि अन्त्यलाई प्रकट गर्नुहुन्छ। जब परमेश्वरले एक लाख चवालीस हजारसँग करार बाँध्नुहुन्छ, तब एक पूर्व-चयनित जाति त्यागिनेछ। परमेश्वर भ्रमका रचयिता हुनुहुन्छ; उहाँ कहिल्यै परिवर्तित हुनुहुन्न, र उहाँको वचन कहिल्यै विफल हुँदैन।

मिस्रबाटको छुटकारा र यहीशूको माध्यमद्वारा परमेश्वरले सम्पन्न गर्नुभएका विजयहरूलाई एफिससको मण्डलीले प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर एफिसस आफ्नो पहिलो प्रेम गुमाउन नियत गरिएको थियो। जब यहीशूलाई विश्राम दिइयो, तब अर्को पुस्ता उठ्यो, जसले स्मूर्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कालखण्डलाई चिह्नित गर्‍यो। प्रतिज्ञात देशलाई शुद्ध पार्ने यहीशूको अद्भुत कार्य कहिल्यै पूर्ण रूपमा सम्पन्न भएन, किनकि मानिसहरू आफैँमा सन्तुष्ट भए र यहीशूलाई दिइएको कार्यलाई त्यागे। तिनीहरूले आफ्नो पहिलो प्रेम गुमाए। त्यो कालखण्ड इस्राएलले परमेश्वरलाई अस्वीकार गरी शमूएलले शाऊललाई राजा अभिषेक नगरेसम्म जारी रह्यो, यसरी पर्गामसको मण्डलीको प्रारम्भ भयो।

यो सन्देश एसिया माइनरको स्मिर्नास्थित मण्डलीलाई, र त्यसैगरी समग्र ख्रीष्टियन मण्डलीलाई, दोस्रो र तेस्रो शताब्दीको अवधिमा दिइयो। त्यो समय यस्तो थियो जब मूर्तिपूजा संसारमा सर्वोच्चता कायम राख्नका लागि आफ्नो अन्तिम प्रतिरोध गरिरहेकी थिई। ख्रीष्टियन धर्म आश्चर्यजनक तीव्रताका साथ फैलिएको थियो, यहाँसम्म कि त्यो सारा संसारभरि परिचित भइसकेको थियो। कसैले हृदयको परिवर्तनका कारण ख्रीष्टको विश्वास अँगाले, अरूले प्रस्तुत गरिएका तर्कहरूको शक्तिका कारण, र अझ अरूले मूर्तिपूजाको पक्ष क्षीण हुँदै गएको देखेर, विजय हुने प्रतिज्ञा गर्ने पक्षतर्फ नीति-अनुसार लागे। यी परिस्थितिहरूले मण्डलीको आध्यात्मिकतालाई दुर्बल बनायो। प्रेरितकालीन मण्डलीको विशेषता रहेको भविष्यवाणीको आत्मा क्रमशः हराउँदै गयो। यो यस्तो वरदान हो, जसले जस मण्डलीलाई सुम्पिएको हुन्छ, त्यसलाई विश्वासको एकतामा ल्याउँछ। जब साँचो अगमवक्ताहरू रहेनन्, तब झूटा शिक्षाहरू द्रुत रूपमा फैलिन थाले; यूनानीहरूको दर्शनले धर्मशास्त्रहरूको मिथ्या व्याख्या

गरायो, र ख्रीष्टद्वारा बारम्बार दोषारोपित प्राचीन फरिसीहरूको आत्मधर्मिता फेरि मण्डलीको बीचमा देखा पर्‍यो। कन्स्टान्टिनको शासनकालअघिका दुई शताब्दीहरूमा ती दुष्टताहरूका लागि आधार राखियो, जुन त्यसपछिका दुई शताब्दीहरूमा पूर्ण रूपमा विकसित भए। यस अवधिमा, रोमी साम्राज्यका धेरै भागहरूमा शहीदी लोकप्रिय बन्यो। यो जति अनौठो देखिए तापनि, यथार्थ भने यस्तै हो। यो ख्रीष्टियनहरू र मूर्तिपूजकहरूका बीच विद्यमान सम्बन्धको परिणाम थियो।

“रोमी संसारमा सबै जातिहरूको धर्मलाई आदर गरिन्थ्यो, तर ख्रीष्टियनहरू कुनै जाति थिएनन्; तिनीहरू त एक तिरस्कृत जातिको केवल एउटा सम्प्रदाय मात्र थिए। त्यसैले, जब तिनीहरू सबै वर्गका मानिसहरूको धर्मको निन्दा गर्नमा अडिग रहे, जब तिनीहरूले गोप्य सभाहरू राखे, र आफ्ना निकटतम नातेदारहरू तथा अत्यन्त आत्मीय मित्रहरूका चलन र अभ्यासहरूबाट आफूलाई पूर्णतया अलग गरे, तब तिनीहरू मूर्तिपूजक अधिकारीहरूको दृष्टिमा सन्देहका विषय बने, र धेरैपटक सतावटका पात्र पनि भए। शासकहरूको मनमा विरोधको भावना नै नभएको बेला पनि, धेरैपटक तिनीहरूले सतावट आफैमाथि निम्त्याए। यस भावनाको उदाहरणस्वरूप, इतिहासले कार्थेजका बिशप सिप्रियनको मृत्युदण्डसम्बन्धी विवरण दिन्छ। जब उनको दण्डादेश पढेर सुनाइयो, तब सुन्दै गरेको ख्रीष्टियनहरूको भीडबाट एकसाथ यस्तो पुकार उठ्यो, ‘हामी पनि उहाँसँगै मर्नेछौं।’”

“धेरै आत्मघोषित ख्रीष्टियनहरूले मृत्यु स्वीकार गर्ने, यहाँसम्म कि अनावश्यक रूपमा सरकारको वैरभावलाई उक्साउने जुन आत्मा प्रकट गरे, त्यसले सम्भवतः ई. सं. ३०३ मा सम्राट डायोक्लेटियन र उनका सहायक गलेरियसद्वारा जारी गरिएको सतावटको आदेश पारित हुनमा धेरै प्रभाव पारेको थियो। त्यो आदेश आफ्नो भावनामा सार्वभौमिक थियो, र दश वर्षसम्म बढी वा कम कडाइका साथ कार्यान्वयन गरियो।” Steven Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, 50, 51.

यद्यपि स्मुर्ना ती दुई मण्डलीहरूमध्ये एक हो जसले प्रभुबाट कुनै ताडना पाउँदैन, तथापि इतिहासले साक्षी दिन्छ कि त्यस समयावधिमा शहीद भएका मानिसहरूले ती केही व्यक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जसका प्रेरणाहरू दैवी होइन, मानवीय आवेगहरूमा आधारित थिए। न्यायीहरूको पुस्तक यहोशूको मृत्युको उल्लेख गर्दै आरम्भ हुन्छ, र त्यस पुस्तकमा एउटा पद दुई पटक दोहोरिएको छ, जसले न्यायीहरूको इतिहासलाई परिभाषित गर्दछ। दोस्रो पटक त्यो पद उद्धृत गरिएको स्थान पुस्तकको अन्तिम पद हो। पुस्तकको पहिलो पदले यहोशूको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ र अन्तिम पदले त्यस इतिहासको सार प्रस्तुत गर्दछ।

अब यहोशूको मृत्यु पछि यस्तो भयो कि इस्राएलका सन्तानहरूले परमप्रभुलाई सोधे, “कनानीहरूका विरुद्ध युद्ध गर्न हाम्रो लागि पहिले को चढाइमा जानेछ?”... ती दिनहरूमा इस्राएलमा कुनै राजा थिएन, तर प्रत्येक मानिसले आफ्नै आँखामा जे ठीक देखिन्थ्यो त्यही गर्थ्यो... ती दिनहरूमा इस्राएलमा कुनै राजा थिएन; प्रत्येक मानिसले आफ्नै आँखामा जे ठीक देखिन्थ्यो त्यही गर्थ्यो। न्यायकर्ताहरू १:१; १७:६; २१:२५।

स्मुर्नाको इतिहासमा जस्तै “स्व” आरम्भदेखि अन्त्यसम्म एक प्रमुख विषय थियो। उनीहरूसँग राजा नभएकाले, उनीहरूले आफूले जे गर्न चाहन्थे, त्यही गर्ने निर्णय गरे। मार्गदर्शनको अभाव नै स्मुर्नाको इतिहासमा ह्यास्केलले पहिचान गरेको तत्व थियो, जसलाई सक्रिय भविष्यवाणीको आत्माको अनुपस्थितिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। दुवै इतिहासहरूमा मार्गदर्शनको अभावले व्यक्तिको आफ्नै प्रेरणाहरूको आधारमा निर्णयहरू गरिन सक्ने ढोका खोलिएको। एफिससले मिश्रबाट भएको उद्धारको प्रतिनिधित्व गर्छ। न्यायीहरूको पुस्तकमा अभिलेखित इतिहास स्मुर्ना मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। राजा शाऊलदेखि बेबिलोनको बन्दीवाससम्मको कालखण्ड पर्गामस मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र बेबिलोनको बन्दीवास थुआतीरा मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अग्रगामीहरूले पहिचान गरेको घटनासँग सहमतिमा, मण्डलीहरू, मोहोरहरू र तुरहीहरूमा चार र तीनको विभाजन छ; र प्राचीन इस्राएलको इतिहासमा पहिलो चार मण्डलीहरू मिश्रको बन्दीवासबाट सुरु भई बाबेलको बन्दीवासमा अन्त्य हुन्छन्, किनकि अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्त्यलाई सुरुआतसँग पहिचान गराउँछ। आधुनिक इस्राएलको इतिहासमा पहिलो चार मण्डलीहरू यहूदीहरू रोमी अधिकारअधीन पारिनुबाट सुरु हुन्छन्, र ती चार मण्डलीहरू

आत्मिक यहूदीहरू बाह्र सय साठी वर्षसम्म आत्मिक रोमको अधीनमा पारिनुसँग अन्त्य हुन्छन्।

थुआतिराद्वारा प्रतिरूपित बाबिलोनी बन्धुवासबाट तिनीहरू बाहिर निस्कँदा सुरु भएको सर्दिस, थुआतिरापछि आयो। सर्दिस त्यस्तो मण्डली हो जसको जीवित भएको नाम थियो, तर त्यो जीवित थिएन। जीवनको तिनीहरूको स्वीकारोक्ति एउटा झूट थियो। चाखलाग्दो कुरा के छ भने, सबै सात मण्डलीहरूमध्ये सर्दिस नै त्यस्तो शब्द हो जसको कुनै परिभाषा छैन। इतिहास र पदहरूको प्रसङ्गका आधारमा सर्दिसलाई विभिन्न परिभाषाहरू दिइएका छन्, तर त्यस नामको कुनै व्युत्पत्तिगत परिभाषा छैन। त्यसको नाम छ, तर छैन।

“तर दोस्रो मन्दिर वैभवमा पहिलोको बराबरीको भएको थिएन; न त यो पहिलो मन्दिरसँग सम्बन्धित परमेश्वरको उपस्थितिका ती दृश्य चिह्नहरूद्वारा पवित्र ठहरिएको थियो। यसको समर्पणलाई चिह्नित गर्न कुनै अलौकिक शक्तिको प्रकटीकरण भएको थिएन। नवनिर्मित पवित्रस्थानलाई भरिदिने महिमाको कुनै बादल देखिएको थिएन। यसको वेदीमाथिको बलिदानलाई भस्म पार्न स्वर्गबाट कुनै आगो ओर्लेन। अत्यन्त पवित्र स्थानमा करूबहरूका बीचमा शेखिनाह अब उप्रान्त वास गर्दैनथ्यो; त्यहाँ सन्दूक, प्रायश्चित्त-आसन, र साक्षीका पाटीहरू पाइँदैनथे। योहोवाको इच्छा जिज्ञासु याजकलाई प्रकट गराउन स्वर्गबाट कुनै स्वर सुनिएन।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 24.

बाबिलोनी बन्दीगृहपछि तिनीहरूले यरूशलेम र मन्दिरलाई पुनर्निर्माण गरे। त्यसपछि तिनीहरूले फेरि एक नाम पाए, किनकि परमेश्वरले आफ्नो नाम यरूशलेममा राख्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। तर उहाँको नामले उहाँको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र उहाँको व्यक्तिगत उपस्थितिको अभावले यो प्रकट गर्‍यो कि तिनीहरूसँग जीवनको प्रतिनिधित्व गर्ने नाम त थियो, तर वास्तविकतामा तिनीहरूसँग अब जीवन उत्पन्न गराउने उपस्थिति रहेन। वास्तवमा तिनीहरूसँग भएको कुरा केवल धर्मस्वीकार र ढोंग मात्र थियो।

सार्दिसको अन्तिम स्वरले प्रभुको महान् र भयानक दिनभन्दा अघि आउने एक एलियाको प्रतिज्ञा गरेको थियो। प्राचीन इस्राएलका लागि यरूशलेमको विनाश नै प्रभुको महान् र भयङ्कर दिन थियो। यही कारणले, सिस्टर ह्वाइटले सन् 70 AD मा भएको यरूशलेमको विनाशलाई प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनको एक दृष्टान्तका रूपमा उल्लेख गर्नुहुन्छ, जसलाई सात अन्तिम विपत्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। फिलाडेल्फियाको मण्डली मरुभूमिमा कराउने यूहन्ना बप्तिस्मादाताको स्वरबाट आरम्भ भयो, यसरी यसले विलियम मिलरको स्वरको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। यूहन्ना बप्तिस्मादाता र विलियम मिलरका स्वरहरूले लाओडिसियाको सन्देश त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रस्तुत गरिरहेका थिए, जो सबै कुरा ठीक छ भन्ने विश्वास गर्थे, जबकि वास्तवमा सबै कुरा पूर्णतः गलत थियो। यूहन्ना बप्तिस्मादाता र विलियम मिलर दुवैले रूखको जरामै कुठार राखे। सार्दिसलाई दिइएको सन्देश यो थियो कि “सार्दिसमै पनि केही नामहरू छन्, जसले आफ्ना वस्त्रहरू अशुद्ध पारेका छैनन्; अनि तिनीहरू मसँग सेता वस्त्रमा हिँड्नेछन्; किनकि तिनीहरू योग्य छन्।” यूहन्ना बप्तिस्मादाता र विलियम मिलरले सार्दिसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको समयवधिबाट बाहिर निस्केकाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र जो ख्रीष्टसँग हिँड्न योग्य थिए।

“विलियम मिलरद्वारा प्रचार गरिएको सत्यलाई अँगाल्न हजारौँ मानिसहरू अगुवाइ गरिए, र सन्देशको घोषणा गर्न एलियाको आत्मा र शक्तिमा परमेश्वरका सेवकहरू उठाइए। येशूका अग्रदूत यूहन्नाजस्तै, यस गम्भीर सन्देशको प्रचार गर्नेहरूले रूखको जरामै बन्चरो राख्न र मानिसहरूलाई पश्चात्तापयोग्य फल फलाउन आह्वान गर्न आफूहरू बाध्य भएको महसुस गरे। तिनीहरूको साक्षीले मण्डलीहरूलाई जागृत पार्न, तिनीहरूलाई शक्तिशाली रूपमा प्रभावित गर्न, र तिनीहरूको वास्तविक चरित्र प्रकट गर्न उद्देश्य राखेको थियो। र जब आउन लागेको क्रोधबाट भाग्नपर्ने गम्भीर चेतावनी सुनाइयो, तब मण्डलीहरूसित आबद्ध भएका धेरै जनाले चक्राड दिने सन्देश ग्रहण गरे; तिनीहरूले आफ्ना पतनहरू देखे, र पश्चात्तापका तीतो आँसुहरू तथा आत्माको गहिरो वेदनासहित परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याए। अनि जब परमेश्वरको आत्मा तिनीहरूमाथि रह्यो, तब तिनीहरूले यस पुकारलाई गुन्जाउन सहयोग गरे, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको इन्साफको घडी आइपुगेको छ।’” Early Writings, 233.

प्रकाशको पुस्तकका सातवटा मण्डलीहरूले प्रेरितहरूको इतिहासदेखि ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र ती सातवटा मण्डलीहरूले अगमवक्ता मोशादेखि ख्रीष्टको पहिलो आगमनसम्मको प्राचीन इस्राएलको इतिहासलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

इस्राएलका सन्तानहरूको परीक्षाहरू, र ख्रीष्टको पहिलो आगमनभन्दा ठीक अधिको तिनीहरूको मनोवृत्तिले, ख्रीष्टको दोस्रो आगमनअधिको अनुभवमा परमेश्वरका जनहरूको अवस्थालाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ।

“कनान देशमा प्रवेश गर्नुअघि इस्राएलका सन्तानहरूका लागि जस्तै, शैतानका पासाहरू हाम्रा लागि पनि वास्तवमै बिछ्याइएका छन्। हामी त्यस जातिको इतिहास दोहोर्‍याइरहेका छौं। ”

“तिनीहरूको इतिहास हाम्रो लागि एक गम्भीर चेतावनी हुनुपर्छ। जब प्रभुसँग आफ्ना मानिसहरूका लागि ज्योति हुन्छ, तब शैतान चुपचाप उभिएर त्यसलाई तिनीहरूले प्राप्त गर्न नदिन कुनै प्रयास नै गर्नेछैन भनी हामीले कहिल्यै आशा गर्नु हुँदैन। हामी सावधान रहौं कि परमेश्वरले पठाउनुहुने ज्योति हामीलाई मनपर्ने तरिकाले आउँदैन भनेर हामीले त्यसलाई अस्वीकार नगरौं।... यदि त्यस्ता कोही छन् जसले आफैं ज्योति देख्दैनन् र स्वीकार गर्दैनन् भने, तिनीहरूले अरूको बाटोमा अवरोध बनेर नउभिएका।”

“म आज स्वर्ग र पृथ्वीलाई तिमीहरूको विरुद्धमा साक्षी राखेर बोलाउँछु, कि मैले तिमीहरूका सामु जीवन र मृत्यु, आशीर्वाद र श्राप राखेको छु; यसकारण जीवन रोज, ताकि तिमी र तिम्रो सन्तान दुवै जीवित रहून्; ताकि तिमीले परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरलाई प्रेम गर्न सक, उहाँको स्वर पालन गर्न सक, र उहाँसँग अटल भई लागिरहन सक; किनकि उहाँ नै तिम्रो जीवन हुनुहुन्छ, र तिम्रा दिनहरूको अवधि पनि; ताकि तिमी त्यस देशमा बस्न सक, जुन परमप्रभुले तिम्रा पिताहरू अब्राहाम, इसहाक, र याकूबलाई दिन्छु भनी शपथ गर्नुभएको थियो।”

“यो गीत ऐतिहासिक नभई भविष्यवाणीमूलक थियो। यसले विगतमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूसँग गर्नुभएका अद्भुत व्यवहारहरूको वर्णन गरे तापनि, यसले भविष्यका महान् घटनाहरूलाई पनि पूर्वसूचित गर्‍यो—जब ख्रीष्ट शक्ति र महिमासहित दोस्रोपटक आउनुहुनेछ, तब विश्वासीहरूको अन्तिम विजय हुनेछ।”

“प्रेरित पावलले स्पष्ट रूपमा भन्छन् कि यात्राका क्रममा इस्राएलीहरूको अनुभव यस संसारको यस युगमा जीवित रहनेहरूका हितका लागि अभिलेख गरिएको छ, अर्थात् तिनीहरूका लागि, जसकहाँ संसारका अन्तहरू आइपुगेका छन्। हामी यो मान्दैनौं कि हाम्रा संकटहरू हिब्रूहरूका भन्दा केही कम छन्; बरु अझ बढ्दै छन्।”
Healthful Living, 280, 281.

मिश्रदेशबाटको छुटकारा एफिससको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र त्यस इतिहासमा एफिससको मण्डलीको प्रतीक यहोशू थियो। परमेश्वरले मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याउनुभएका मानिसहरू लगातार दश परीक्षाहरूमा असफल भएपछि, प्रभुले विद्रोहीहरूबाट करार हटाई यो यहोशू र कालेबलाई दिनुभयो।

तिनीहरूलाई भन, ‘जति सत्य म जीवित छु,’ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले मेरा कानमा जे बोलेका छौ, म तिमीहरूलाई त्यही गर्नेछु: तिमीहरूका लाशहरू यस उजाडस्थानमा ढल्नेछन्; र तिमीहरूमध्ये गनिएका सबै, तिमीहरूको सम्पूर्ण संख्याअनुसार, बीस वर्ष उमेरका र सोभन्दा माथिका, जसले मेरो विरुद्ध गनगन गरेका छन्, निश्चय नै तिमीहरू त्यस देशभित्र प्रवेश गर्नेछैनौ, जसको विषयमा मैले तिमीहरूलाई त्यहाँ बसाल्ने शपथ खाएको थिएँ, यपुत्रेको छोरा कालेब र नूनको छोरा यहोशू बाहेक।’ गन्ती 14:28-30।

सिस्टर ह्याइटले यो पहिचान गराउनुहुन्छ कि यहोशू र कालेबले ती मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् “जसहरूमाथि संसारका अन्तहरू आइपरेका छन्,” जसले “बलिदानद्वारा परमेश्वरसँग करार बाँध्छन्।”

“जगत्का अन्तिम समयहरू आइपरेका हामीहरूका चेतावनीका निम्ति यो इतिहास लेखिएको हो। आज परमेश्वरका जनहरूले कति पटक इस्राएलका सन्तानहरूको अनुभव पुनः भोगिरहेका हुन्छन्! कति पटक तिनीहरू गनगनाउँछन् र गुनासो गर्छन्! कति पटक प्रभुले तिनीहरूलाई अगाडि बढ्न आज्ञा गर्दा तिनीहरू पछि हट्छन्! कालेब र यहोशूजस्ता, निष्ठावान् र अटल भरोसा भएका मानिसहरूको अभावले परमेश्वरको कार्य पीडित

भइरहेको छ। परमेश्वरले त्यस्ता मानिसहरूलाई बोलाउनुहुन्छ, जसले आफूलाई उहाँमा समर्पण गर्नेछन् ताकि उहाँको आत्माद्वारा परिपूर्ण होऊन्। ख्रीष्ट र मानवताको कार्यले पवित्र पारिएका, आत्मत्यागी मानिसहरू माग गर्दछ, त्यस्ता मानिसहरू, जो शिविरबाहिर निस्केर निन्दा वहन गर्नेछन्। तिनीहरू बलिया, साहसी मानिसहरू होऊन्, योग्य उद्यमहरूका निम्ति सुयोग्य; अनि तिनीहरूले बलिद्वाराको माध्यमबाट परमेश्वरसँग करार बाँधून्।” रिभ्यू एण्ड हेराल्ड, मे 20, 1902।

यहोशू र कालेबसँग नवीकरण गरिएको करारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने नवीकरण गरिएको करार, एक लाख चवालीस हजार र महान् भीडसँगको करार हो। यो मूल करारका चुनिएका जनहरू परमेश्वरबाट सम्बन्धविच्छेद गराई उजाडस्थानमा मर्न तोकिएपछि नवीकरण गरिन्छ। एक लाख चवालीस हजारसँगको करार ठीक त्यही इतिहासमै सम्पन्न हुन्छ जसमा अधिल्लो चुनिएको जनसमूह अस्वीकृत गरिन्छ।

एफिससको अर्थ वाञ्छनीय हो, र यहोशू तथा प्रारम्भिक कलीसिया दुवैले सम्पन्न गरेको कार्य “वाञ्छनीय” थियो। जब यहोशूले परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रतिज्ञाको देशभित्र लैजानुभयो, उहाँ विजय गर्दै अघि बढ्नुभयो। पहिलो मोहोर एफिससको कलीसियासँग समानान्तर रूपमा चल्यो, र विजय गर्दै अघि बढ्ने सेतो घोडाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। यो कुरा यहोशू र प्रेरितकालीन कलीसिया दुवैका सन्दर्भमा सत्य थियो। पहिलो मोहोर प्राचीन र आधुनिक इस्राएल दुवैमा एफिससको कलीसियासँग समानान्तर रूपमा चल्यो।

“स्मिर्ना” शब्द “मिर्” बाट व्युत्पन्न भएको हो, जुन मृतकहरूको शरीरमा सुगन्धित लेप वा शवसंरक्षणका लागि प्रयोग गरिने तेल थियो। दोस्रो छापो रातो घोडाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसलाई “ठूलो तरबार” र पृथ्वीबाट “शान्ति हटाउने” “अधिकार” दिइएको थियो; यसको अर्थ त्यो इतिहासमा मानिसहरूले “एक-अर्कालाई मार्नेछन्” भन्ने हो। दोस्रो छापो स्मिर्ना मण्डलीसँग समानान्तर रूपमा चल्यो, र यसले परमेश्वरका शत्रुहरूलाई दिइएको त्यस्तो अधिकारलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले उनीहरूलाई परमेश्वरका जनहरूलाई जित्न र मार्न अनुमति दियो। यो प्रेरितीय मण्डलीपछिको अवधिमा, साथै न्यायीहरूको इतिहासमा पनि पूरा भयो। दुवै इतिहासमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूबाहिरका शक्तिहरूलाई आफ्ना जनहरूमाथि युद्ध र मृत्यु ल्याउन अनुमति दिनुभयो। प्रेरितीय मण्डलीमा त्यो युद्ध ख्रीष्टको धर्मको अस्वीकृतिबाट प्रेरित थियो, जुन अधिल्लो एफिसस अवधिमा संसारमा सुसमाचार लैजाँदै गर्दा अजेय रहेको थियो। न्यायीहरूको अवधिमा परमेश्वरका जनहरूका शत्रुहरूको प्रेरणा अधिल्लो एफिसस अवधिमा आधारित थियो, जहाँ परमेश्वरले मिश्रमाथि र त्यसपछिका ती राष्ट्रहरूमाथि आफ्नो शक्ति प्रकट गर्नुभयो, जसलाई विजय गर्न यहोशूलाई प्रयोग गरिएको थियो। दोस्रो छापो प्राचीन र आधुनिक दुवै इस्राएलमा स्मिर्ना मण्डलीसँग समानान्तर रूपमा चल्यो।

पर्गामोसको अर्थ “सुदृढ गढी” हो; यसरी यसले एक राजाको दुर्गलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तेस्रो मोहोर पर्गामोससँग समानान्तर रूपमा चल्यो र यस्तो इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ मानवीय न्याय परमेश्वरको न्यायको विरोधमा पृथ्वीका राजाहरूले कार्यान्वयन गर्छन्। यसरी, “गहुँ,” “जौ,” “तेल” र “दाखमद्य” लाई तौल्ने “दुई” तराजूहरूले प्रतिनिधित्व गरेको नाप, अर्थात् न्यायले, राजकीय मानवीय अधिकारलाई चिनाउँछ, जुन परमेश्वरको न्यायको सापेक्षमा सधैं त्रुटिपूर्ण हुन्छ। स्मरण राख्नुहोस्, इमानदार नाप वा इमानदार तौलका लागि दुई तराजू आवश्यक पर्दैनन्। दुई तराजूहरूले असमान न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“जौ” पास्का पर्वको “पहिलो फल” अर्पणको प्रतीक हो, “गहुँ” पेन्टेकोस्ट पर्वमा अर्पित “दुई हल्लाइने रोटीहरू” को प्रतीक हो। “तेल” पवित्र आत्माको प्रतीक हो र “दाखमद्य” सिद्धान्तको प्रतीक हो। प्राचीन इस्राएलको समयमा पर्गामोस इस्राएलका ती सम्झौतावादी राजाहरूको काल हो, जसले पास्कादेखि पेन्टेकोस्टसम्मको ऋतुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परमेश्वरको आराधना-प्रणालीमाथि न्याय ल्याए। परमेश्वरको वचनका सत्यहरू “दाखमद्य” र “तेल” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। प्राचीन र आधुनिक दुवै इस्राएलमा, पर्गामोसको मण्डली त्यो अवधि हो जब शैतानले स्मुर्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा रगत बगाएर गर्न नसकेको कुरा पूरा गर्ने प्रयास गर्छ। पर्गामोसमा शैतानले स्मुर्नामा प्रतिनिधित्व भएझैं रगत बगाएर होइन, तर सम्झौतामार्फत परमेश्वरका जनहरू र परमेश्वरको

सत्यलाई नष्ट गर्ने प्रयास गर्‍यो। प्राचीन इस्राएलका राजाहरूको सम्झौताले आधुनिक इस्राएलमा कन्स्टान्टिनको सम्झौताको पूर्वरूप प्रकट गर्छ।

थुआतीरा भन्नाले “पश्चात्तापको बलि” भन्ने अर्थ दिन्छ, र यसले परमेश्वरले आफ्ना नाउँका खातिर मारिएकाहरूलाई प्रदान गर्नुहुने शहीदभावको आत्मालाई जनाउँछ। पश्चात्तापको बलिले गम्भीर परिस्थितिहरूमा खीष्टको सेवा गर्न तत्परताको प्रतिनिधित्व गर्छ, जसरी सन्तरी वर्षको बन्दीवासको समयमा दानियल, शद्रक, मेशक र अबेदनगोद्वारा प्रकट भयो; र यसले वाल्देन्सियनहरू, हुगोनटहरू, तथा अन्यहरूको बलिलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ, जो बाह्र सय साठी वर्षको इतिहासभरि पोपीय अधिकारद्वारा यातना दिए, कारागारमा थुनिए, निन्दित भए र मारिए। चौथो मोहोर थुआतीरा मण्डलीसँग समानान्तर रूपमा चल्छ र यसले प्राचीन बाबेलले प्राचीन इस्राएलमाथि गरेको सतावट तथा आधुनिक बाबेलले आधुनिक इस्राएलमाथि गरेको सतावटको प्रतिनिधित्व गर्छ। दुवै बन्दीवासको इतिहासले सर्वप्रथम सत्यबाट विचलन हुनुपर्ने माग गर्‍यो, जुन इस्राएलका राजाहरू र सम्राट कन्स्टान्टिनले पूरा गरे। दुवैले थुआतीराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एउटा कालखण्डका लागि मार्ग तयार पारे।

सार्दिससँग “नाम धारण गरेको” कुरासँग मेल खाने कुनै अर्थ छैन, तर त्यो दाबी झूटो हो। शेखिनाहको उपस्थिति दोस्रो मन्दिरमा कहिल्यै प्रकट भएन। खीष्टको उपस्थिति सार्दिसको इतिहासमा कहिल्यै प्रकट भएन। अन्धकार युगको सुधार मूलतः एक कदम अगाडि र दुई कदम पछाडि पर्ने घटनाक्रमहरूको शृङ्खला थियो। प्रोटेस्टेन्ट सुधारमा सार्दिसको इतिहासले सम्पन्न गर्नुपर्ने कार्य कहिल्यै परिपूर्ण गरिएन।

फिलाडेल्फियाको अर्थ भ्रातृप्रेम हो, र यदि तिमीले पहिले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैनौ भने आफ्ना भाइलाई प्रेम गर्नु असम्भव छ।

यदि कुनै मानिसले भन्छ, “म परमेश्वरलाई प्रेम गर्छु,” तर आफ्ना भाइलाई घृणा गर्छ भने, त्यो झूटो हो; किनकि जसले देखेको आफ्ना भाइलाई प्रेम गर्दैन, उसले नदेखेको परमेश्वरलाई कसरी प्रेम गर्न सक्छ? अनि हामीले उहाँबाट यो आज्ञा पाएका छौं: जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ, उसले आफ्ना भाइलाई पनि प्रेम गरोस्। १ यूहन्ना ४:२०, २१।

फिलाडेल्फियाले परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यस कारण फिलाडेल्फियाको विरुद्धमा कुनै दोषारोपण वा ताडना लगाइएको छैन।

फिलाडेल्फियामा भएको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँले भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको साँचो छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कसैले बन्द गर्न सक्दैन; र बन्द गर्नुहुन्छ र कसैले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो अगाडि एउटा खुला ढोका राखेको छु, र त्यसलाई कसैले बन्द गर्न सक्दैन: किनकि तँसँग अलिकति शक्ति छ, र तँले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाउँ इन्कार गरेको छैनस्। हेर, शैतानको सभाघरका ती मानिसहरूलाई, जसले आफूहरू यहूदी हुँ भन्छन्, तर होइनन्, बरु झूट बोल्छन्; हेर, म तिनीहरूलाई यस्तो तुल्याउनेछु कि तिनीहरू आएर तेरा खुट्टाअगाडि दण्डवत् गर्नेछन्, र मैले तिमीलाई प्रेम गरेको छु भन्ने जान्नेछन्। किनकि तँले मेरो धैर्यको वचन पालन गरेको छस्, यसकारण म पनि तिमीलाई परीक्षाको त्यस घडीबाट जोगाउनेछु, जो पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई जाँच्न सारा संसारमाथि आउनेछ। हेर, म चाँडै आउँदैछु: तँले जे पाएको छस्, त्यसलाई दृढतापूर्वक थामिराख, ताकि कसैले तेरो मुकुट नलैजाओस्। जसले विजय पाउँछ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खाँबो बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर निस्कनेछैन: अनि म उसमाथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको नगरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेमको नाउँ, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट ओर्लेर आउँछ, लेखिदिनेछु: अनि म उसमाथि मेरो नयाँ नाउँ पनि लेखिदिनेछु। प्रकाश ३:७-१२।

फिलाडेल्फियालाई “दाऊदको साँचो” दिइएको छ, र प्राचीन इस्राएलको फिलाडेल्फियाली इतिहासमा तिनीहरूलाई दाऊदका पुत्र दिइयो, जसले अन्य कुराहरूसँगै अल्फा र ओमेगा, पहिलो र अन्तिमको भविष्यवाणीसम्बन्धी सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो साँचोले “इतिहासवाद” को कार्यविधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। प्राचीन

इसाएलको अन्त्यमा फिलाडेल्फियाली मण्डलीले प्रतिनिधित्व गरेको अवधिमा बाइबलीय भविष्यवाणीका स्वयम् कर्ता नै साँचो हुनुहुन्थ्यो। मिलराइट इतिहासमा फिलाडेल्फियाली मण्डलीले प्रतिनिधित्व गरेको अवधिमा विलियम मिलरलाई साँचो दिइयो। ती दुई इतिहासहरूमा ख्रीष्टले आफूलाई अब्राहामका सन्तान ठान्ने यहूदीहरूसँग व्यवहार गर्नुभयो, तर तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। मिलरले आफूलाई आत्मिक यहूदी ठान्ने प्रोटेस्टेन्टहरूसँग व्यवहार गरे, तर तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्।

जसको कान छ, उसले सुनोस् कि आत्मा ले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश ३:१३।

लाओदिकिया भन्नाले न्याय गरिएको जनसमूह भन्ने अर्थ दिन्छ, र लाओदिकियावासीहरू—ख्रीष्टको समयावधिका यहूदीहरू—अन्ततः सन् ७० मा यरूशलेमको विनाश हुँदा न्याय गरिए। धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादमाथिको अन्तिम न्याय आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी संकटमा हुन्छ, तर तिनीहरूले वसन्त १८४४ मा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश अस्वीकार गर्दा नै आफ्नो न्याय भोगे, र त्यसपछि तिनीहरूलाई ईश्वरीय रूपमा बाबेलकी छोरीहरू भनेर घोषित गरियो। ती पतित प्रोटेस्टेन्टहरूले अनुसन्धानात्मक न्यायका अन्तिम दिनहरूमा लाओदिकीय अद्वेन्टवादको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्।

अब हामीले मूलतः ती विभिन्न केही तरिकाहरूको समीक्षा गरिसकेका छौं, जसद्वारा प्रकाशको पुस्तकका सातवटा मण्डलीहरूलाई भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकहरूको रूपमा ठीकसँग बुझ्न सकिन्छ र त्यसपछि भविष्यवाणीगत रूपमा लागू गर्न सकिन्छ। तर तिनीहरूलाई “जुन हामीलाई सर्वोच्च अधिकारद्वारा प्रदान गरिएका छन्” भन्ने भविष्यवाणीका नियमहरूको सन्दर्भभित्रै बुझ्नु र लागू गरिनु आवश्यक छ।

सातवटा मण्डलीहरूलाई दिइएका सन्देशहरू ती सन्देशहरू थिए जो यूहन्नाले ती सन्देशहरू लेखिबद्ध गर्दा अस्तित्वमा रहेका सातवटा मण्डलीहरूलाई दिइएका थिए। सातवटा मण्डलीहरूलाई दिइएका सन्देशहरूले इतिहासभरिका सबै मण्डलीहरूका लागि शिक्षा र चेतावनी प्रदान गर्छन्। सातवटा मण्डलीहरूलाई दिइएका सन्देशहरूले इतिहासभरिका व्यक्तिगत ख्रीष्टियनहरूका लागि पनि शिक्षा र चेतावनी प्रदान गर्छन्। ती सातवटा मण्डलीहरूले प्रेरितहरूको समयदेखि संसारको अन्त्यसम्मको ख्रीष्टियताको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती सातवटा मण्डलीहरूले मोशाको समयदेखि ईस्वी सन् ७० मा यरूशलेमको विनाशसम्मको प्राचीन इसाएलको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। सातवटा मण्डलीहरूलाई पहिलो चार मण्डलीहरू र अन्तिम तीन मण्डलीहरूबीचको भिन्नता पहिचान गरेर चिन्हित गर्न र लागू गर्न सकिन्छ।

हामीले पहिचान गरिरहेका छ विभिन्न भविष्यसूचक प्रयोगहरूमध्ये, ती नै प्रयोगहरू सातवटा मोहोरहरूमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

हामी यी सत्यहरूलाई अर्को लेखमा विचार गर्नेछौं।